

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ Α΄ ΤΜΗΜΑ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 19 Ιανουαρίου 2008, ημέρα Σάββατο και ώρα 09.00', στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων», υπό την προεδρία της Βουλευτού Σερρών, κυρίας Μαρίας Κόλλια – Τσαρουχά και της Βουλευτού Α΄ Αθηνών, κυρίας Συλβάνας Ράππη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Τα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος, Αθλητισμός – Ο αθλητισμός στην εκπαίδευση, Η Ανώτατη Εκπαίδευση, Ελεύθερος Χρόνος, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Σχολική Βία, Εκπαιδευτικά Προβλήματα των Ελλήνων του εξωτερικού, Προβλήματα τοπικού ενδιαφέροντος, Η εξαφάνιση των παραδοσιακών επαγγελμάτων, Η «Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΒ' Σύνοδος 2006 – 2007.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθανασιάδης Δημήτρης (Νομός Καβάλας), Ανδρικοπούλου Παναγιώτα (Νομός Ηλείας), Αντωνόπουλος Στέλιος (Α΄ Αθηνών), Αποστολίδης-Κούπας Παναγιώτης (Νομός Αττικής), Αρβανιτάκης Μανούσος (Νομός Χανίων), Αρκούδης- Βαφέας Κωνσταντίνος (Σουδάν), Βακούλης Νέστορας (Α΄ Θεσσαλονίκης), Βαλλή Αλεξάνδρα-Καλλιόπη (Νομός Ζακύνθου), Βαλμά Ισμήνη (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Βενετσιάνος Γεώργιος (Β΄ Πειραιώς), Γιαζιτζής Θεοδόσης (Νομός Χανίων), Γιωτάκη Δέσποινα (Νομός Ιωαννίνων), Γκαρδιακού Κωνσταντίνα (Β΄ Αθηνών), Γκέρτσος Χαρίλαος (Νομός Τρικάλων), Γράδου Αμαλία (Νομός Άρτας), Δημητριάδου Μαρία (Β΄ Αθηνών), Δρούζας Χρήστος (Νομός Αργολίδος), Εμίν-Κεχαγιά Σαμέτ (Νομός Ξάνθης), Ευαγγελίδου Φωτεινή (Α΄ Θεσσαλονίκης), Ευαγόρου Κατερίνα (Κύπρος), Ζαχαροπούλου Αμαλία (Νομός Ηρακλείου), Θεοδωρίδης Κυριάκος (Νομός Σερρών), Καζολέα Νικολίνα (Β΄ Αθηνών), Καμπούρη Δήμητρα (Νομός Σερρών), Καραγιάννης Απόστολος (Νομός Μαγνησίας),

Καραγιαννίδη Σαββούλα (Κύπρος), Κάτελα Αναστασία (Νομός Αχαΐας), Κατσαρά Ελένη (Νομός Φθιώτιδος), Κατσάρεβιτς Ντιάνα (Νομός Λασιθίου), Κατσιγιαννάκη Μαρία-Ανδρομάχη (Νομός Μαγνησίας), Κατσιγιάννη Μαρία (Νομός Αττικής), Κιούσης Αλέξανδρος (Β' Αθηνών), Κιούσης Δημήτριος (Μ. Βρετανία), Κίτο Πύρρος (Α' Αθηνών), Κολίρη Αθανασία (Α' Αθηνών), Κοντού Κατερίνα (Αυστραλία), Κορογιαννάκης Αλέξανδρος (Β' Αθηνών), Κοσμίδου Ζαφειρία (Νομός Πέλλης), Κουλούρη Αργυρώ (Β' Αθηνών) και Κουτσοκώστα Μαρία (Νομός Πέλλης).

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλημέρα. Σας καλωσορίζω στη Βουλή των Ελλήνων και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Λέγομαι Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά και είμαι Βουλευτής Σερρών. Εκλέγομαι για τρίτη συνεχή τετραετία. Αυτή τη φορά έχω την τιμή να είμαι Πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, η οποία έχει 55 μέλη από όλα τα Κόμματα.

Σύμφωνα με τη δύναμη των Κομμάτων που υπάρχουν στη Βουλή, συγκροτούνται οι Επιτροπές. Οι Διαρκείς Επιτροπές είναι έξι. Είναι η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, η οποία χειρίζεται θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας και του Υπουργείου Πολιτισμού. Είναι η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, η Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και η Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου.

Υπάρχουν επίσης και άλλες Επιτροπές, οι Ειδικές Μόνιμες, όπως η Επιτροπή Ισότητας, η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, η Επιτροπή Αποδήμου Ελληνισμού, η Επιτροπή Περιφερειών η Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας. Αυτές οι Επιτροπές είναι διακομματικές και έχουν καθαρά συμβουλευτικό χαρακτήρα. Σε αυτές συμμετέχουν Βουλευτές από όλα τα κόμματα.

Σας καλωσορίζω και, όπως είπε χθες ο Πρόεδρος και ο κ. Μπαμπινιώτης, είναι μια πολύ σημαντική εμπειρία για σας η συμμετοχή σας εδώ. Θα πάρετε μια γεύση για το πώς λειτουργεί η Βουλή και οι Διαρκείς Επιτροπές. Όταν έρχεται ένα νομοσχέδιο, ορίζεται ένας Εισηγητής από κάθε κόμμα. Το κυβερνών κόμμα μπορεί να καταθέτει τα νομοσχέδια προς συζήτηση, αλλά όλα τα κόμματα μπορούν να κάνουν προτάσεις νόμων. Πάντα λειτουργούμε με την πλειοψηφία. Όταν ψηφισθούν τα νομοσχέδια στις Επιτροπές, πηγαίνουν, στη συνέχεια, στην Ολομέλεια της Βουλής.

Στις Επιτροπές οι συνάδελφοι Βουλευτές καταθέτουν τις απόψεις τους, τις ενστάσεις τους και στη συνέχεια συμπληρώνει ο Υπουργός ό,τι χρειάζεται. Στη συνέχεια, ανάλογα με το πρόγραμμα που βγαίνει από τη Διάσκεψη των Προέδρων, ορίζεται η συζήτηση του νομοσχεδίου στην Ολομέλεια. Στη Διάσκεψη των Προέδρων επίσης, αποφασίζεται σε πόσες συνεδριάσεις μπορεί να συζητηθεί ένα νομοσχέδιο.

Θα ήθελα να σας πω ότι τα τελευταία χρόνια προήδρευσα και μετείχα στη «Βουλή των Εφήβων», γιατί μου αρέσει πολύ που έρχεσθε εδώ. Είμαι και εγώ μητέρα και έχω παιδιά που σπουδάζουν στο Πανεπιστήμιο. Είμαι, λοιπόν, κοντά στη νεολαία και βέβαια, πολύ κοντά στην αγωνία των οικογενειών για καλύτερη παιδεία.

Το λόγο έχει η κυρία Ράπτη.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε εδώ με την κυρία Κόλλια για να προεδρεύσουμε των εργασιών της δικής σας Επιτροπής. Έχω ένα πρόβλημα με τους νέους: είμαι κοντά στο να γίνω ένα μαζί σας, το οποίο έχει κινδύνους, γιατί αυτήν την ηλικία την έχω περάσει και κινδυνεύω να κάνω εις διπλούν τα λάθη που για σας είναι συγχωρητέα, αλλά για μένα, πλέον, όχι. Από την άλλη πλευρά, κινδυνεύουμε εμείς οι μεγάλοι να μπούμε στην παγίδα του συμβουλάτορα. Να σας δώσουμε, δηλαδή, συμβουλές για μια ζωή, την οποία εμείς έχουμε περάσει και μιλάμε εκ των υστέρων, με βεβαιότητα, για κάτι που έχουμε περάσει.

Η γνώμη μου είναι ότι τα λάθη μας είναι αυτά που μας μαθαίνουν. Αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει να κάνουμε συνεχώς λάθη, για να γίνουμε παντογνώστες. Το λάθος είναι ένα κομμάτι της ζωής μας, που θα τη σημαδέψει και θα μας δώσει ελπίδα για το μέλλον, θα γίνει εμπειρία.

Θα ήθελα ακόμη να σας συστηθώ. Ονομάζομαι Συλβάνα Ράπτη και εκλέγομαι στην Α΄ Περιφέρεια Αθηνών. Πριν γίνω Βουλευτής, έκανα εκπαιδευτικό ρεπορτάζ για τα σχολεία και τα πανεπιστήμια. Στην προηγούμενη Σύνοδο της Βουλής, από το 2004 – 2007, ήμουν μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Αυτή την περίοδο είμαι στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Ωστόσο, πρέπει να σας πω ότι και τα δύο θέματα, η υγεία και η παιδεία, είναι θέματα προτεραιότητας για τη χώρα, γιατί για να προοδεύσει μια χώρα θέλει μια πολύ απλή προσέγγιση. Θέλει πολίτες υγιείς και μορφωμένους. Αν η χώρα έχει πολίτες υγιείς και μορφωμένους, μπορεί και η οικονομία της να πάει καλύτερα και να ζουν οι πολίτες καλύτερα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Κάτελα από το νομό Αχαΐας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΕΛΑ (Νομός Αχαΐας): Ήθελα να ρωτήσω τι πρέπει να κάνουμε, αν θέλουμε να κάνουμε μια παρατήρηση πάνω σε κάτι που έχει ειπωθεί από άλλον.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Βεβαίως, αφού ζητήσετε το λόγο, θα το κάνετε αυτό. Σε πρώτη φάση θα πάρουν το λόγο όλα τα παιδιά, όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές.

Αν θέλετε να παρατηρήσετε κάτι, θα πάρετε το λόγο μετά. Αν δεν έχετε πάρει το λόγο ακόμα και θέλετε να παρατηρήσετε πάνω σε όσα έχει τοποθετηθεί ένας προηγούμενος ομιλητής, προφανώς, θα το κάνετε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτα Ανδρικοπούλου από το Νομό Ηλείας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ (Εισηγήτρια - Νομός Ηλείας): Κατ' αρχάς, θα ήθελα να πω ότι χαίρομαι ιδιαίτερα γι' αυτήν την ξεχωριστή ευκαιρία, που μου δόθηκε. Χάρη σε αυτήν, μπορώ να εκφράσω τη δυσαρέσκειά μου, όσον αφορά στα προβλήματα των νέων και του σχολείου, σήμερα. Θα ήθελα, λοιπόν, να αρχίσω, κάνοντας αναφορά στο δικό μου θέμα εργασίας, το οποίο ήταν το εκπαιδευτικό σύστημα, που είχε ως κύριο εκπρόσωπό του τους εκπαιδευτικούς, το μεγαλύτερο ποσοστό των οποίων διάλεξε αυτό το επάγγελμα, χωρίς, όπως φαίνεται, να έχουν επίγνωση του τι σημαίνει να είσαι εκπαιδευτικός.

Από τη δική μας πλευρά, ο εκπαιδευτικός είναι ένας άνθρωπος, που διάλεξε αυτήν τη δουλειά, γιατί του αρέσει να συνεργάζεται με τα παιδιά, να τους περνάει κάποια μηνύματα ανθρωπιάς και κάποια σημαντικά ιδανικά και, παράλληλα, ένα ποσοστό της γνώσης του. Έχω γνωρίσει τέτοιους εκπαιδευτικούς και, ειλικρινά, νιώθω περήφανη, που υπήρξα μαθήτριά τους. Δυστυχώς, όμως, γνώρισα και εκπαιδευτικούς, που δεν είχαν ίχνος ανθρωπιάς και, ειλικρινά, αναρωτιέμαι με τί κριτήρια έγιναν αυτοί οι άνθρωποι εκπαιδευτικοί, όταν όχι μόνο δίνουν το κακό παράδειγμα, αλλά αντιμετωπίζουν τους μαθητές ως άτομα κατώτερης νοημοσύνης, χωρίς να δείχνουν σεβασμό ή τη στοιχειώδη ανθρωπιά, όταν και όπου χρειάζεται.

Γι' αυτό ζητάω ο εκπαιδευτικός, που έχει αποφασίσει να ασκήσει αυτό το επάγγελμα, να είναι άνθρωπος, παιδαγωγός και μετά εκπαιδευτικός. Άλλωστε, αν όλοι οι εκπαιδευτικοί έκαναν σωστά τη δουλειά τους και νοιάζονταν για τους μαθητές, τότε οι μαθητές δεν θα χρειαζόταν να καταφεύγουν σε φροντιστήρια ούτε στην πρόσθετη διδακτική στήριξη, που μας

αναγκάζει να χάνουμε πολύ από τον ελεύθερο χρόνο μας ή και χρήματα, που πολλοί από εμάς δεν έχουν.

Γι' αυτό το πρόβλημα θα ήταν πολύ σημαντικό για τους νέους, αν οι εργασίες, που δίνονται για το σπίτι, γινόντουσαν στο σχολείο, έτσι, ώστε να έχουμε πραγματικά ελεύθερο χρόνο. Το να έχουμε ελεύθερο χρόνο, για εμάς τους νέους, είναι κάτι πολύτιμο, αρκεί, βέβαια, να τον χρησιμοποιούμε σωστά. Όταν λέω «σωστά», εννοώ χωρίς να χρησιμοποιούμε τη βία για διασκέδαση, χωρίς να κάνουμε χρήση ναρκωτικών ουσιών, χωρίς να καταστρέφουμε τη ζωή μας. Η βία στα σχολεία είναι γεγονός, όπως και το πώς ο κάθε νέος βιώνει την εφηβεία. Γι' αυτό το λόγο, αν στα σχολεία μπορούσαν να διοριστούν ψυχολόγοι ή απλά να επιμορφωθούν σχετικά οι καθηγητές, πιστεύω ότι το πρόβλημα της σχολικής βίας δεν θα είχε, πλέον, τέτοια μεγάλη διάσταση.

Μια άλλη πρόταση, που θα έδινε λύση σε αυτό το πρόβλημα, είναι να μην γίνεται παραγκωνισμός του αθλητισμού μέσα στο σχολείο, γιατί, όπως έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι «Νους υγιής εν σώματι υγιή». Αντίθετα, θα έπρεπε να γίνεται γενικότερη παρακίνηση για στροφή της νεολαίας στον αθλητισμό και να δίνονται κίνητρα στους μαθητές για ενασχόληση με αυτόν. Βέβαια, να γίνεται και η ανάλογη ενημέρωση, σχετικά με τα προβλήματα, τα μειονεκτήματα και, φυσικά, τα πλεονεκτήματα του αθλητισμού.

Επίσης, πρέπει να σημειωθεί ότι ένα πολύ σημαντικό μάθημα κινδυνεύει να εξαλειφθεί, το μάθημα του Σ.Ε.Π., το οποίο βοηθάει τους νέους να προσανατολιστούν επαγγελματικά και να βάλουν στόχους, προκειμένου να καταφέρουν στη ζωή τους να ασχοληθούν με το επάγγελμα που τους ενδιαφέρει. Για να επιτευχθεί αυτό, προτείνουμε να γίνει ουσιαστικοποίηση του μαθήματος του Σ.Ε.Π. και ακόμα, αν είναι εφικτό, να διοριστούν σύμβουλοι εργασίας στα σχολεία, οι οποίοι θα ενημερώνουν και θα δίνουν κίνητρα για σωστή επιλογή επαγγέλματος.

Ένα ακόμη από τα προβλήματα, που ανησυχούν τους νέους σήμερα, είναι η Ανώτατη Εκπαίδευση. Οι έφηβοι προβληματίστηκαν για την αναγκαιότητα και τον τρόπο λειτουργίας του πανεπιστημιακού ασύλου και την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Η πρόταση και η λύση αυτού του προβλήματος είναι πολύ σαφής. Να μην ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια, δηλαδή, να μην αναθεωρηθεί το άρθρο 16 του Συντάγματος. Αν δεν είναι δυνατόν αυτό, τουλάχιστον, να διατηρηθεί το πανεπιστημιακό άσυλο, αλλά να υπάρξουν

αυστηρότερες ρυθμίσεις για την εφαρμογή του. Να γίνουν αλλαγές στα πανεπιστήμια, αλλά να διατηρηθεί ο δημόσιος χαρακτήρας τους. Κι αν ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια κάποτε, αυτό να γίνει υπό όρους.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στα μαθήματα γενικής παιδείας και, συγκεκριμένα, στο μάθημα της ιστορίας, που περνάει στα παιδιά λάθος απόδοση ιστορικών γεγονότων, γιατί δεν κρατάει μια ουδέτερη στάση και έτσι οι μαθητές δεν μπορούν να ασκήσουν τη δική τους κριτική, γιατί αναγκάζονται να κρατάνε εθνικιστική στάση απέναντι στα γεγονότα. Υπάρχουν πολύ όμορφα πράγματα στον κόσμο και ένα απ' αυτά είναι η ιδιαιτερότητα, με την οποία ένας έφηβος αντιλαμβάνεται τα ερεθίσματα από το περιβάλλον και αντιδρά σε αυτά, που είναι, πραγματικά, ξεχωριστή. Γι' αυτό, ας τον διαφυλάξουμε για μια καλύτερη κοινωνία.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Πρέπει να σας ενημερώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι την Επιτροπή μας παρακολουθούν μέλη του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων». Μαζί μας είναι ο Καθηγητής του Πάντειου Πανεπιστημίου, κ. Κατσούλης, ο Αντιπρόεδρος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, κ. Γκλαβάς και η γνωστή και επιτυχημένη στιχουργός, κυρία Νικολακοπούλου.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Ντιάνα Κατσάρεβιτς, από το Νομό Λασιθίου.

ΝΤΙΑΝΑ ΚΑΤΣΑΡΕΒΙΤΣ (Νομός Λασιθίου): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, αντιλαμβανόμαστε ότι το εκπαιδευτικό σύστημα συνεχίζει να ταλανίζεται από ελλείψεις, κυρίως, στην ποιότητα των διδασκόντων και στην κάλυψη της ουσίας των μαθημάτων. Τέτοια αίτια οδηγούν το μαθητικό κόσμο να στραφεί μαζικά στη φροντιστηριακή εκπαίδευση, η οποία εκτοπίζει τον ορθό θεσμό της παιδείας, αφαιρώντας, ταυτόχρονα, το δωρεάν χαρακτήρα της, αλλά και πολύτιμο ελεύθερο χρόνο από τη νεολαία. Έτσι, η παρακολούθηση στο σχολείο γίνεται για τυπικούς, πλέον, λόγους, με αποτέλεσμα την απόσβεση της κριτικής σκέψης, τον ακρωτηριασμό της δημιουργικότητας και την αποτυχία μορφοποίησης ενός ιδεώδους.

Παρατηρούμε, με πικρία, την ανικανότητα ανάληψης πρωτοβουλιών και ένταξης στον πραγματικό εξωσχολικό κόσμο, εφόσον ο κόσμος του εκπαιδευτικού κύκλου έχει πλαστεί με βάση τον ωφελιμισμό. Δυστυχώς, οι τακτικές, που ενσταλάζονται στη μαθητική κοινότητα, είναι αυτές της βαθμοθηρίας και της χρησιμοθηρικής επιδίωξης γνώσεων, με μοναδικό στόχο την εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο. Καθώς η Ανώτατη Εκπαίδευση γίνεται ολοένα και πιο απαιτητική, αντιδιαστέλλεται με την αρνητική προετοιμασία της Μέσης Εκπαίδευσης, με το σύστημα

παραγκωνισμού της φιλοπονίας και φιλομάθειας για την ανάπτυξη προσωπικότητας και ήθους. Καταλαβαίνουμε ότι η ανθρωπιστική παιδεία αλλοτριώνεται με την έλλειψη αγωγής και την επιπόλαιη διδασκαλία των γλωσσικών μαθημάτων, καθώς είναι απογυμνωμένη από νόημα.

Διεισδύοντας στο φάσμα των προτάσεων, προτείνουμε να γίνει μια στροφή προς τον ψυχισμό των μαθητών, με απώτερο σκοπό, να καλλιεργηθούν τα χρηστά ήθη, η σωστή παιδεία και να εκκολαφθεί ένα αυριανό ενεργό άτομο της κοινωνίας. Επομένως, δεν ταιριάζει στα νέα σχολικά ιδεώδη να αντιμετωπίζεται, ως απρόσωπο σύνολο, η κάθε τάξη. Σαφώς, αυτό υλοποιείται αποτελεσματικότερα με το διορισμό ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών στα σχολεία. Παράλληλα, όμως, δεν θα εξασφαλιζόταν η συνειδητοποιημένη δουλειά των εκπαιδευτικών, με αξιολογήσεις εκ μέρους σχολικών συμβούλων, αλλά και απαραίτητα εκ μέρους των μαθητών;

Είναι ανάγκη, επίσης, να γίνει νέα, αξιοκρατική εισαγωγή εκπαιδευτικών. Επιπλέον, τα οφέλη θα ήταν τεράστια, αν η ολοκληρωμένη μόρφωση ήταν πιο προσιτή και, συγκεκριμένα, αν περιερχόταν απόλυτα στη δικαιοδοσία του κράτους. Εν τέλει, θα ήταν ένα εξαιρετικό βήμα πρόοδου να βρουν οι μαθητές πνευματικά ερεθίσματα από τα φιλολογικά μαθήματα. Οπότε αυτά θα πρέπει να ουσιαστικοποιηθούν από όσους έχουν, άλλωστε, αυτήν την υποχρέωση. Ορισμένες προτάσεις μπορεί να φαίνονται ανέφικτες και τα εμπόδια ανυπέρβλητα, αλλά είναι ζωτικής σημασίας να ξεφύγουμε από την απάθεια και να κοιτάμε την τροπή των πραγμάτων, μακροπρόθεσμα, γιατί επωφελούμαστε όλοι.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Δημήτριος Αθανασιάδης, από το Νομό Καβάλας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ (Νομός Καβάλας): Στις ημέρες μας σπάνια δίνονται ευκαιρίες στους νέους να εκφράσουν ελεύθερα την άποψή τους και αυτή να ακουστεί. Υπάρχουν αρκετά θέματα που απασχολούν τον κάθε μαθητή, όσον αφορά την εκπαίδευση.

Προσωπικά, θα αναφερθώ σε ορισμένα θέματα που με ενοχλούν ιδιαίτερα και θεωρώ ότι κάποιες αλλαγές θα βοηθήσουν αρκετά στην πρόοδο του κοινωνικού συνόλου. Το αίτημα για επαγγελματικό προσανατολισμό είναι πειστικό, με την είσοδο της μηχανής στην παραγωγή, την «έκρηξη» των γνώσεων και την ένταξη της εξειδίκευσης. Ήρθε στο φως πληθώρα επαγγελματιών και φάνηκε αναγκαία μια επαγγελματική καθοδήγηση, εφόσον συνεχώς οξύνεται το πρόβλημα της ανεργίας. Άρα, ο νέος θέλει να στραφεί σε νέους κλάδους, όπου δεν

θα υπάρξει πρόβλημα αποκατάστασης γι' αυτόν. Σήμερα αισθάνεται ανασφάλεια, όσον αφορά το επάγγελμα που θα επιλέξει. Αυτή την ανασφάλεια την έχει από την αρχή μέχρι το τέλος. Υπάρχουν πολλά παιδιά της Γ' Λυκείου που δεν έχουν ακόμα αποφασίσει τι επάγγελμα θα επιλέξουν. Γι' αυτό το λόγο, επιθυμώ να καθιερωθεί ο Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός, όχι μόνο στη Γ' Γυμνασίου και στην Α' Λυκείου, αλλά και στη Β' και Γ' Λυκείου, έστω και σε περιορισμένες ώρες.

Παρατηρούμε, σήμερα, πολλά κρούσματα βίας και εγκληματικότητας εντός του σχολικού χώρου. Η βία στο σχολικό χώρο μπορεί να είναι εκπαιδευτική ή ψυχολογική ή σωματική. Η πολιτεία μπορεί να αντιμετωπίσει τέτοιου είδους κρούσματα βίας, με την ένταξη ειδικών ψυχολόγων στα σχολεία, εξυψώνοντας έτσι αρκετά την αξία της επιστημονικής εκπαίδευσης. Τα σχολεία των καλύτερων και πιο ανεπτυγμένων χωρών, όπως η Γαλλία και η Αγγλία, έχουν ψυχολόγους και το εκπαιδευτικό τους σύστημα εξαρτάται από την ψυχολογία, γι' αυτό δίνουν μεγάλη βαρύτητα σ' αυτό. Όμως, εγώ προτείνω μια άλλη λύση, πιο εύκολη και βολική, δηλαδή την επανένταξη της εξομολόγησης στα σχολεία. Οι πνευματικοί μας πατέρες έχουν πολλές γνώσεις και μπορούν να ψυχολογήσουν το νεοέλληνα. Έχουν αυτή την ικανότητα και προτείνω αντί να τους απομονώσουμε να τους επανεντάξουμε. Εκείνοι θα βοηθήσουν και θα δώσουν τη λύση σε κάθε νέο, έστω και σε έναν μόνο, διότι οι περισσότεροι περιφρονούν αυτή τη διαδικασία. Ο νέος δεν πρέπει να βλέπει τον ιερέα σαν ένα δογματικό και συντηρητικό άνθρωπο, αλλά σαν ψυχολόγο. Αρκεί να δοθεί η άδεια και ο ιερέας, αν είναι σωστός και αγαπά αυτό που κάνει, θα σπεύσει να βοηθήσει, χωρίς να περιμένει αντάλλαγμα.

Συνοψίζοντας, πιστεύω ότι η εκπαίδευση είναι σαν ένα πλοίο που βρίσκεται στη μέση του ωκεανού και μπάζει νερά από αρκετά σημεία. Από μας εξαρτάται αν θα εμποδίσουμε τα νερά να μπουν ή θα επιτρέψουμε να συνεχίσουν να μπαίνουν. Είμαι σίγουρος ότι γνωρίζετε τι συνεπάγεται αυτό και στις δύο περιπτώσεις. Σας αφήνω να δράσετε αναλόγως.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, κ. Θεοδόσιος Γιαζιτζής, από το Νομό Χανίων.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΓΙΑΖΙΤΖΗΣ (Νομός Χανίων): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές και αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, θα ήθελα να δώσω μια άλλη διάσταση σε αυτό το θέμα. Οι συνάδελφοι μίλησαν, προηγουμένως, για τους εκπαιδευτικούς και για το σύστημα, ως έχει. Δε διαφωνώ όντως είναι έτσι. Οι εκπαιδευτικοί δε δίδουν το 100% των δυνατοτήτων τους. Δεν είναι

παιδαγωγοί, απλώς προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά τους, με έναν τρόπο που βολεύει εκείνους. Δεν χρησιμοποιούν όλο τους το είναι για να δώσουν σε μας αυτό που μας χρειάζεται. Πρώτα πρέπει να γίνουμε σωστοί άνθρωποι και πολίτες και μετά να πάρουμε τις γνώσεις που θα μας βοηθήσουν στη μετέπειτα ζωή μας.

Οι κρατικοί φορείς είναι όντως παράγοντες που δε βοηθούν καθόλου την παιδεία. Τα σχολεία μας είναι λίγα και παλιά, με αποτέλεσμα να υπάρχουν πολλά παιδιά σε κάθε τμήμα και έτσι να μη γίνεται σωστά το μάθημα. Οι εκπαιδευτικοί, θέλοντας και μη, δε μπορούν να κάνουν κάτι γι' αυτό, παρά μόνο να ζητήσουν να δημιουργηθούν περισσότερα σχολεία.

Η ύλη, ειδικότερα για μας που είμαστε στην Γ' Λυκείου, είναι πολύ μεγάλη. Στην ηλικία των 17-18 ετών δεν είμαστε σε φάση να προσλάβουμε τόσα πολλά. Δε γίνεται, είναι αδιανόητο. Στις χώρες του εξωτερικού, η ύλη της Γ' Λυκείου διδάσκεται στο πρώτο έτος του πανεπιστημίου. Γι' αυτό καλό είναι να αναρωτηθούμε για ποιο λόγο γίνεται αυτό στην Γ' Λυκείου και αν όντως είναι εφικτό να το κατανοήσουμε και να το χρησιμοποιήσουμε στο πανεπιστήμιο.

Τα βιβλία μας είναι κακογραμμένα. Δε γίνεται σωστή κατανόηση από τους μαθητές, με αποτέλεσμα να καταφεύγουν σε βοηθήματα ή στα φροντιστήρια. Ο παράγοντας «φροντιστήρια» εκμεταλλεύεται αυτήν την κατάσταση. Βλέπει και χρησιμοποιεί τους μαθητές που δε μπορούν να ανταπεξέλθουν σε αυτά που ζητάει το κράτος, με οικονομική σκοπιμότητα. Φτάνουμε έτσι στην παραπαιδεία, η οποία αποτελεί, αν όχι το μεγαλύτερο, ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της παιδείας. Κατά τη δική μου άποψη, είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα. Τα φροντιστήρια απλώς παρέχουν γνώση, τίποτα άλλο. Δεν παιδαγωγούν, δε διδάσκουν, δίνουν τυποποιημένες μορφές που θα χρησιμοποιήσουμε για να γράψουμε αυτό που μας ζητάνε στις πανελλήνιες εξετάσεις, οι οποίες είναι και ο μεγαλύτερος και πιο ισχυρός στόχος για κάποιο μαθητή. Εκεί όλοι θέλουμε να φτάσουμε, να γράψουμε καλά και να μπούμε σε κάποιο πανεπιστήμιο ή κάποια σχολή.

Προσωπικά, θεωρώ ότι υπάρχει μια άλλη άποψη. Είναι ζήτημα νοοτροπίας, δικής μας και των οικογενειών μας. Εμείς οι ίδιοι με το να πηγαίνουμε στα φροντιστήρια, παραδεχόμαστε ότι τις γνώσεις που θα πάρουμε εκεί δεν θα τις πάρουμε στο σχολείο. Υπάρχει έτσι μια αίσθηση απαξίωσης του σχολείου. Από τη στιγμή που κάνουμε την επιλογή να πάμε στο φροντιστήριο, αμέσως απαξιώνουμε το σχολείο. Δείχνουμε ότι δε μας αρκεί και όντως αυτό

είναι αλήθεια. Δεν μας αρκεί. Όμως, μ' αυτή τη στάση μας, με την οποία δε δίνουμε βάση στη σωστή διαπαιδαγώγησή μας, παρά μόνο θέλουμε γνώσεις, κάνουμε κακό και στον εαυτό μας, αλλά και στους γύρω μας. Θεωρούμε ότι το φροντιστήριο θα μας τα μάθει όλα. Δεν είναι έτσι. Χωρίς προσωπική προσπάθεια, δε γίνεται τίποτα. Δε μπορούν να μας ανοίξουν το κεφάλι και να βάλουν τις γνώσεις μέσα. Εμείς πρέπει να προσπαθήσουμε. Όμως, τα πράγματα δεν είναι έτσι και εμείς τα περιμένουμε όλα έτοιμα, τυποποιημένα. Οι γνώσεις που παίρνουμε εκεί δεν είναι απαραίτητο ότι θα μας καλύψουν την ύλη ή αυτό που θέλουμε να γράψουμε, απλώς έχουμε περισσότερες πιθανότητες στο να καταφέρουμε κάτι καλύτερο από εκείνους που δεν πάνε στο φροντιστήριο. Θεωρώ το φροντιστήριο ένα «αναλγητικό χάπι» που δεν κάνει τίποτα άλλο παρά μόνο να μας ανακουφίζει. Σ' αυτήν την λανθασμένη νοοτροπία βρίσκονται και οι οικογένειές μας που προσπαθούν, με κάθε μέσο και τρόπο, να μας βοηθήσουν να πετύχουμε το καλύτερο δυνατόν αποτέλεσμα. Προσπαθούν να μας δώσουν όσα εφόδια μπορούν, για να καταφέρουμε κάτι. Δεν είναι όμως αυτός ο σωστός τρόπος, δηλαδή, η απαξίωση και η αντικατάσταση του σχολείου από το φροντιστήριο ή το ιδιαίτερο μάθημα. Πρέπει, μέσω της προσωπικής μας προσπάθειας, εμείς οι ίδιοι να καταφέρουμε να κάνουμε το σχολείο καλύτερο, αλλά και να ζητήσουμε να γίνει.

Υπάρχουν πολλές λύσεις, όπως είπε χθες και ο κ. Μπαμπινιώτης. Το θέμα είναι κατά πόσο θέλουμε και αν θέλουμε να τις δούμε. Αν μας βολεύουν ή αν βολεύουν αυτούς που είναι στην εκάστοτε εξουσία.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θέλω να πω ότι το χειροκρότημα είναι κάτι που μερικές φορές σχολιάζεται από την έδρα, κυρίως στην Ολομέλεια, με τη φράση «χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής» και αυτό έχει τη σημασία του.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μανούσος Αρβανιτάκης, από το Νομό Χανίων.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ (Νομός Χανίων): Θα ήθελα να πω ότι πάνω απ' όλα μας κάλυψε ο κ. Γιαζιτζής. Στην Ελλάδα η εκπαίδευση πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο. Οι εκπαιδευτικοί δε μας μαθαίνουν τίποτα, διότι τις γνώσεις μας τις παρέχουν πια τα φροντιστήρια. Στα σχολεία ο αθλητισμός είναι ανύπαρκτος. Οι ώρες της γυμναστικής

καλύπτονται από άλλα μαθήματα. Δεν υπάρχει σωστή οργάνωση στα σχολεία που να παρέχει μόρφωση και αθλητισμό.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χρήστος Δρούζας, από το Νομό Αργολίδος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΡΟΥΖΑΣ (Νομός Αργολίδος): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, χαίρομαι ιδιαίτερα που βρίσκομαι εδώ, γιατί είναι μεγάλη εμπειρία το να εκφράσω αυτά που θέλω για τη μεγάλη μου αγάπη, τον αθλητισμό. Έχουμε δείξει ως χώρα ότι έχουμε μεγάλο ταλέντο και κατά καιρούς έρχονται κάποιες επιτυχίες σε μεγάλες διοργανώσεις. Πρέπει να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητές μας στο ακέραιο, διότι μπορούμε. Θέλουμε όλοι μαζί να δώσουμε μεγαλύτερη βάση και προσοχή στον αθλητισμό. Πρέπει να δοθούν περισσότερα χρήματα και υποδομές στον αθλητισμό, με σκοπό την απόλυτη οργάνωση σε αυτόν τον τομέα και με συνέπεια καλύτερες επιδόσεις, επιτυχίες και υγιείς αθλητικές δραστηριότητες.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ στο μεγάλο αγκάθι αυτού του χώρου, τη βία. Πρέπει να διαλύσουμε και να πατάξουμε τη βία, ειδικά στο ποδόσφαιρο, που είναι το λαοφιλέστερο άθλημα στον κόσμο, ώστε να μαζέψουμε πίσω τους αγνούς και υγιείς φιλάθλους, που θα πηγαίνουν αγκαλιά στο γήπεδο, άσχετα με το τι ομάδα υποστηρίζουν, όπως έκαναν και μας διηγούνται οι παλιοί, σαν μια ωραία ανάμνηση, που χάθηκε, εξαιτίας της ανεξήγητης εισβολής του χουλιγκανισμού. Μπορούμε να το αλλάξουμε με αυστηρότερους νόμους. Είναι απλό. Θέλουν, όμως, όλοι; Όχι, κάποιοι δεν θέλουν. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Απόστολος Καραγιάννης, από το Νομό Μαγνησίας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ (Νομός Μαγνησίας): Καλημέρα σας, κύριοι Βουλευτές. Το θέμα που ασχολήθηκα και εγώ είναι η παιδεία. Πιστεύω ότι χρειάζεται μια ριζική αναδιοργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά όχι με εισαγωγή στοιχείων από πετυχημένα συστήματα άλλων χωρών. Να είναι ένα γνήσιο σύστημα ελληνικό, στο οποίο οι μαθητές να μην χρειάζονται φροντιστήρια. Έτσι, ο χρόνος, που θα καταναλώνουμε στα φροντιστήρια, θα μπορεί να γεμίσει με αθλητικές δραστηριότητες, τις οποίες τα παιδιά του Λυκείου αρχίζουν να παραμελούν. Γιατί, όπως μας λένε και οι πιο σοφοί, αυτά τα χρόνια είναι τα καλύτερά μας. Ισχύει, όμως, αυτό στη σημερινή ζωή; Εάν συλλογιστούμε ότι κάθε μαθητής της Γ' Λυκείου έχει εβδομαδιαία 31 ώρες σχολείου και 10 ώρες, τουλάχιστον, πρόσθετων

μαθημάτων είτε αυτό ονομάζεται φροντιστήριο είτε πρόσθετη διδακτική στήριξη, τότε θα καταλάβουμε ότι δεν έχουμε πάρα πολύ χρόνο είτε για να ασχοληθούμε με την πολιτική είτε με τα κοινά είτε για να διαβάσουμε ένα μυθιστόρημα είτε για άθληση.

Επίσης, θα πρέπει να ενισχυθούν τα Τεχνικά Σχολεία, γιατί με τη σημερινή τους εικόνα δεν λειτουργούν, κάν, σαν σχολεία που δίνουν τεχνική εκπαίδευση, αλλά σαν δημόσια κτίρια, στα οποία συσσωρεύονται οι μαθητές με χαμηλή επίδοση, για να περνούν το χρόνο τους και να περιμένουν τρία χρόνια για ένα πτυχίο που δεν έχει καμία ουσιαστική αξία.

Συνοψίζοντας, πιστεύω πως η παιδεία χρειάζεται άμεση αναδιοργάνωση, όχι μόνο στα Ενιαία Λύκεια, αλλά σε όλους τους τομείς, γιατί και οι μαθητές και οι καθηγητές έχουν απηυδιστεί από αυτό το σύστημα. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κυρία Αναστασία Κάτελα, από το Νομό Αχαΐας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΕΛΑ (Νομός Αχαΐας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές, μαζευτήκαμε, εδώ, για να μιλήσουμε γι' αυτό που αντιμετωπίζουμε καθημερινά, την παιδεία. Όπως είναι γνωστό, η παιδεία χρειάζεται ριζική αναδιάρθρωση. Γονείς, μαθητές, εκπαιδευτικοί εκφράζουν καθημερινά τη δυσαρέσκειά τους για τη γνωστή παραπαιδεία. Κι όμως, οι ίδιοι στέλνουν τα παιδιά τους στα φροντιστήρια. Ας αναρωτηθούμε, γιατί γίνεται αυτό; Γιατί στις άλλες χώρες δεν υπάρχουν φροντιστήρια; Μήπως γιατί το εκπαιδευτικό σύστημα τους καλύπτει; Δεν πιστεύω ότι ο θεσμός των φροντιστηρίων μπορεί να σταματήσει, γιατί υπάρχουν πολλά συμφέροντα. Όμως, μπορούμε εμείς, οι ίδιοι, να αλλάξουμε το σύστημα, να δώσουμε βάση σε αυτό που υπάρχει και να το καλύτερέψουμε.

Στην Ελλάδα δίνεται μεγάλη βάση στο θεσμό των πανελληνίων εξετάσεων. Το μέλλον όλων των νέων κρίνεται από την εξέταση δύο εβδομάδων, με βάση και μόνο τη γνώση. Το σχολείο είναι, πλέον, ένας τόπος όπου λαμβάνουμε στείρα γνώση. Ο ρόλος του καθηγητή έχει περιοριστεί μόνο στο να μας διδάσκει το σχολικό βιβλίο, ενώ ο πραγματικός του ρόλος είναι να μας παιδαγωγεί, να μας μιλάει όχι μόνο γι' αυτά που λέει το βιβλίο, αλλά να μας διδάσκει και από τη ζωή του. Γενικότερα, για το πώς θα γίνουμε ενεργοί πολίτες.

Θα πρέπει ο δάσκαλος να διδάσκει στους μαθητές του ποιο είναι το πρόβλημα, να τους παιδαγωγεί και να τους μεταδίδει την κριτική ικανότητα, ώστε να ξεχωρίζουν ποιο είναι το ουσιαστικό και ποιο είναι το επουσιώδες. Γιατί, όπως γνωρίζουμε, είμαστε σε μια εποχή, όπου

κατακλυζόμαστε καθημερινά από πολλές πληροφορίες. Πλέον, όμως, ο δάσκαλος περιορίζεται, όπως είπαμε, στο σχολικό βιβλίο και τις περισσότερες φορές ούτε και σε αυτό, με τη γνωστή φράση «θα σας τα πω στο φροντιστήριο». Το φροντιστήριο έχει γίνει ένας τρόπος διαφυγής, πλέον, ενόψει των πανελληνίων εξετάσεων. Προσπαθούμε να διδαχτούμε αυτά που δε μας δίνει το σχολείο. Πολλές φορές και εμείς οι ίδιοι πιστεύουμε ότι το 7ωρο του σχολείου είναι απλά χάσιμο χρόνου. Έτσι δεν είναι; Για να αλλάξει αυτό, θα πρέπει να πιστέψουμε στο θεσμό του σχολείου. Αυτό θα γίνει, εάν εφαρμοστούν ριζικές αλλαγές.

Καταρχάς, θα ήταν καλό, να υπάρχουν επιτηρητές σε κάθε νομό, που να επισκέπτονται τακτικά καθένα από τα σχολεία της περιοχής τους. Να μπαίνουν στις τάξεις, να παρακολουθούν το μάθημα, να κάνουν επισημάνσεις στον καθηγητή. Έτσι, θα μπορέσει, τουλάχιστον, η γνώση να μεταδίδεται σωστά.

Όσο για το πώς θα επιτύχουμε τη σωστή διαπαιδαγώγηση των μαθητών, θα πρέπει να δοθεί έμφαση στη μουσική παιδεία, στα καλλιτεχνικά μαθήματα και γενικότερα σε πολιτιστικές εκδηλώσεις. Θα μπορούσαν να διοργανώνονται διάφορες εκδηλώσεις για τον πολιτισμό, για διάφορα πράγματα. Σας ευχαριστώ.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Πύρρος Κίτο, από την Α' Αθηνών.

ΠΥΡΡΟΣ ΚΙΤΟ (Α' Αθηνών): Καταρχάς, θα ήθελα να καλημερίσω όλους όσους βρίσκονται στην Αίθουσα. Θα προτιμούσα να σας αποκαλέσω «αγαπητούς φίλους και συνεργάτες», παρά «συναδέλφους Βουλευτές», ένας τίτλος, ασφαλώς, τιμητικός, αλλά, κατά την άποψή μου, εξεζητημένος για την ηλικία μας.

Ως μαθητής, πλέον, της Γ' Λυκείου, το οποίο συνεπάγεται εμπειρία Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου, θα ήθελα να εκφράσω τις απόψεις μου για την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει το εκπαιδευτικό σύστημα στη χώρα μας, τα τελευταία χρόνια. Επειδή, όμως, ο χρόνος δεν επαρκεί, για να αναφερθώ σε όσα θα επιθυμούσα, θα προτιμήσω να εστιάσω στις, κατά την άποψή μου, σημαντικότερες πτυχές.

Αρχικά, θα ήθελα να αναφερθώ στον τεχνοκρατικό και επαγγελματικό χαρακτήρα, που έχει αποκτήσει το σύστημα, με αποτέλεσμα το σχολείο να αποτελεί μέσο επιτυχίας στις εξετάσεις. Οι εξετάσεις, όπως έχει αποδειχτεί, αποτελούν το ρυθμιστικό παράγοντα του τρόπου λειτουργίας του σχολείου. Τα διδακτέα μαθήματα περιστρέφονται γύρω από αυτές, με

αποτέλεσμα να παραμερίζεται η ουσιαστική γνώση και η μόρφωση. Έτσι, φτάνουμε στο σημείο να αντιμετωπίζουμε καταστάσεις, όπου οι μαθητές αγνοούμε πλήρως τα μαθήματα που δεν μας χρειάζονται για την εισαγωγή μας στο Πανεπιστήμιο και επικεντρωνόμαστε μόνο στα λεγόμενα «μαθήματα βαρύτητας». Κατά συνέπεια, καταλήγουμε όταν κάποιος μαθητής αποφοιτήσει και ακολουθήσει κλασσικές σπουδές, να έχει πλήρη άγνοια σε θετικά μαθήματα και τούμπαλιν.

Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, πως πλειάδα ανθρώπων διστάζουν στο να αλλάξουν μια ηλεκτρική λάμπα, αγνοούν κομβικά ιστορικά γεγονότα και, κάτι χαρακτηριστικό, κανείς δεν καταλαβαίνει γιατί «ο ελέφαντας θα πέσει μαζί με το ποντίκι από το ίδιο ύψος». Και πώς να μην δικαιολογούνται αυτά, αφού ποτέ δεν διδαχθήκαμε τη φυσική από τη φυσική της άποψη, τη χημεία από τη χημική της άποψη και την ιστορία από την ιστορική της άποψη;

Σε μια σειρά από, πολλές φορές, κακογραμμένα σχολικά βιβλία παρατηρούμε να συμπύσσονται έμμεσες θεματολογίες, αγνοώντας, πολλές φορές, την ουσία των πραγμάτων. Η έλλειψη πρακτικής εφαρμογής της γνώσης μετατρέπει για το μαθητή το μάθημα πιο απόμακρο και πιο ξένο. Αντίθετα, θα μπορούσε, με τη χρήση οπτικοακουστικών μέσων και εργαστηρίων, το μάθημα να γίνει πιο ενδιαφέρον, οικείο και προσιτό. Η μονομέρεια, λοιπόν, με την οποία διδάσκονται τα μαθήματα και η εμμονή και η επικέντρωση στις εξετάσεις έδωσαν το έναυσμα για το μεγαλύτερο κύμα παραπαιδείας, αυτό των φροντιστηρίων.

Οι διακρίσεις που προκύπτουν είναι ταξικές μεταξύ των εχόντων και μη εχόντων. Επηρεάζεται το επίπεδο διδασκαλίας του σχολείου, αφού, όπως έχει, πλέον, καθιερωθεί, τα φροντιστήρια ετοιμάζουν τους μαθητές επαρκέστερα για τις εξετάσεις, οπότε το σχολείο αποτελεί συμπλήρωμά τους. Πόσοι είναι οι μαθητές, οι οποίοι κάνουν σκασιαρχείο από το σχολείο τους, προκειμένου να καλύψουν φροντιστηριακές υποχρεώσεις, διαγωνίσματα κ.λπ.;

Συνεπώς, γιατί παραπονούμαστε για την αρνητική επικρατούσα κατάσταση της κοινωνίας; Αφού το εκπαιδευτικό σύστημα την αντικατοπτρίζει και τη διαμορφώνει. Γι' αυτό θα πρέπει η πολιτεία πρώτη να κάνει μια σειρά από μεταρρυθμιστικές κινήσεις. Οφείλει να επιδιώξει την ελαχιστοποίηση των φροντιστηρίων. Αυτό δεν πρέπει να γίνει βάζοντας λουκέτο σε αυτά, αλλά αναβαθμίζοντας σε τέτοιο σημείο τη δημόσια εκπαίδευση, ώστε να μην καθίστανται απαραίτητα. Μια καλή λύση είναι να αναβαθμιστεί η ενισχυτική διδασκαλία με τους

καθηγητές να υπόκεινται σε αυστηρό και ουσιαστικό έλεγχο και να τηρούν ένα εξίσου αυστηρό πρόγραμμα.

Παράλληλα, η εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, κατά την άποψή μου, θα πρέπει να εξαρτάται από την ίδια και όχι από τη δευτεροβάθμια, προκειμένου το σύστημα να είναι σε θέση να παρέχει πολύπλευρη γνώση και ουσιαστική. Μια γνώση, η οποία θα αποτελέσει θεμέλιο επιτυχίας, ευτυχίας και αναβάθμισης για τη ζωή του μαθητή και μελλοντικού επαγγελματία και, κατ' επέκταση, για την ίδια την κοινωνία, για την ίδια τη χώρα μας. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κατερίνα Ευαγόρου.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΕΥΑΓΟΡΟΥ (Κύπρος): Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές και αγαπητοί συνάδελφοι, καλημέρα σας. Καταρχάς, θα ήθελα να εκφράσω την ιδιαίτερη χαρά μου που βρίσκομαι εδώ, ανάμεσά σας. Ως γνωστό, ο αθλητισμός αποτελεί μια άλλη διάσταση, μια άλλη παράμετρο της παιδείας. Λαμβάνοντας αφορμή, θα ήθελα να αναφερθώ στο σύγχρονο πρόβλημα της φαρμακοδιέγερσης, το οποίο είναι συχνό αποτέλεσμα της πίεσης που ασκούν τα συγγενικά πρόσωπα και οι υψηλές τους προσδοκίες, όσον αφορά στην ενασχόληση των εφήβων με τον αθλητισμό. Έτσι, λόγω των πολλαπλών υποχρεώσεων οι μαθητές, θέλοντας να ανταποκριθούν στις υψηλές προσδοκίες των ιδίων, των συγγενών ή ακόμα και του προπονητή τους, καταφεύγουν στη χρήση αναβολικών ουσιών, οι οποίες απαγορεύονται δια νόμου, μιας και αλλοιώνουν το αποτέλεσμα της προσπάθειας του αθλητή.

Είναι, λοιπόν, αναγκαίο να παρθούν άμεσα μέτρα που θα δώσουν λύση στο προαναφερθέν πρόβλημα. Αρχικά, θα πρέπει να αυξηθούν οι διδακτικές περιόδους του μαθήματος της φυσικής αγωγής στα σχολεία, ώστε να δίνεται σε όλους, καθημερινά, η ευκαιρία επαφής με τον αθλητισμό. Παράλληλα, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στην ενημέρωση των μαθητών για τους κινδύνους που εγκυμονεί η χρήση απαγορευμένων ουσιών. Επίσης, είναι εξίσου απαραίτητο να οξυνθεί η κριτική σκέψη των μαθητών, ώστε να απελευθερωθούν από το φανατισμό για να εξαλειφθούν τα φαινόμενα βίας και βανδαλισμού στους αγωνιστικούς χώρους. Η σωστή αθλητική συμπεριφορά αντικατοπτρίζει, άλλωστε, το επίπεδο μας ως λαός και το σεβασμό προς τα αθλητικά ιδεώδη και τις αξίες.

Αυτός είναι πιθανότατα ο σημαντικότερος λόγος που πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη, για να κατανοήσουμε τη νοοτροπία του αθλητισμού. Καλλιεργείται πρώτα στο σχολικό χώρο και γι' αυτό είναι αλληλένδετη με τα σχολικά δρώμενα και τη σημασία που δίνεται στις σχολικές επιδόσεις.

Έτσι, αν και το θέμα της πίεσης για επιδόσεις είναι φαινομενικά άσχετο με τον αθλητισμό, είναι στην ουσία η συνέχειά του. Νους υγιής εν σώματι υγιεί. Τελικά ο μαθητής πρέπει να απελευθερωθεί από τις πιέσεις των γονιών του, να απολαύσει και τη μαθητική ζωή χωρίς το άγχος των επιδόσεων, αλλά και τη χαρά της εκτόνωσης και της σωματικής δουλειάς, με στόχο και όχι αυτοσκοπό, τη νίκη που μόνο διαμέσω του αθλητισμού επιτυγχάνεται. Κοινός στόχος, λοιπόν, είναι η παροχή κινήτρων στους αθλητές, για ενασχόληση με τον αθλητισμό, ώστε να μεριμνήσουμε και να προλάβουμε επερχόμενα κοινωνικά προβλήματα που προωθούν τη φιλοσοφία ενός πολιτισμού κτισμένου και θεμελιωμένου σε φτηνά όνειρα, βαμμένα στο χρώμα του χρήματος.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτης Αποστολίδης – Κούπας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ – ΚΟΥΠΑΣ (Νομός Αττικής): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, όλοι γνωρίζουν ότι αποδεικτικά στοιχεία της προόδου μιας κοινωνίας αποτελούν πολυάριθμοι παράγοντες, ένας εκ των οποίων είναι το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Θα ήθελα να αναφερθώ σε μερικές πτυχές του γενικότερου προβλήματος που αντιμετωπίζει η παιδεία μας.

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα, λόγω των συσσωρευμένων προβλημάτων, αλλά και της έλλειψης συνολικών προτάσεων για την επίλυσή τους, φαίνεται να οδηγείται συχνά σε ένα αδιέξοδο. Ο ρόλος του σχολείου, ως βασικού φορέα πνευματικής και ηθικής καλλιέργειας, αλλά και κοινωνικοποίησης των νέων, μπαίνει, συχνά σε δεύτερη μοίρα, αφού το σχολείο έχει μετατραπεί σε ένα εξεταστικό κέντρο για την εισαγωγή των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η ουσιαστική προσφορά του σχολείου έχει συρρικνωθεί δραματικά τις τελευταίες δεκαετίες. Το ρόλο του αναλαμβάνουν πλέον, τα Μ.Μ.Ε. και τα διάφορα μέσα «μαζοποίησης». Βασική απόρροια, παρά το συνεχή βομβαρδισμό με γνώσεις, είναι η έλλειψη ενδιαφέροντος για τη μάθηση και η ανία που εκδηλώνει συχνά ο μαθητικός πληθυσμός. Θέλω, βέβαια, να

επισημάνω ότι ένας σημαντικός αριθμός μαθητών ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις αυτού του συστήματος και αριστεύει στις εξετάσεις, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει οπωσδήποτε ότι είναι ικανοποιημένοι από τον τρόπο λειτουργίας τους εκπαιδευτικού μας συστήματος. Χιλιάδες μαθητές, παρόλο που δε στερούνται νοητικών ικανοτήτων, δυσανασχετούν με το υπάρχον σύστημα. Αδυνατούν να προσαρμοστούν και οι επιδόσεις τους στις κάθε είδους εξετάσεις φαίνονται απογοητευτικές.

Τελικά, όμως, οι νέοι με τα δεδομένα εκπαιδευτικά συστήματα επιλέγουν τη χρησιμοθηρική και ωφελμιστική γνώση, διαμορφώνοντας συγχρόνως τις ανάλογες προσωπικότητες. Μία επιπλέον αρνητική πτυχή του απαιτητικού και γνωσιοκεντρικού συστήματος εκπαίδευσης είναι η στέρηση του απαραίτητου ελεύθερου χρόνου του νέου. Η παιδεία και η παραπαιδεία καταλαμβάνουν τον περισσότερο χρόνο μας, εις βάρος ακόμα και της επιθυμίας μας για ατομικό διάβασμα και εμπάθунση στη γνώση. Όχι, μόνο στις τελευταίες τάξεις του Λυκείου, αλλά και σε πιο μικρές ηλικίες, τα παιδιά στερούνται κάθε μορφής ψυχαγωγίας και ελεύθερων απασχολήσεων, ακόμα και της επαρκούς επικοινωνίας με τους γονείς και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας. Υποβαθμίζεται έτσι και ο ουσιαστικός ρόλος της οικογένειας, με συνέπειες αρνητικές όχι μόνο για την υπό διαμόρφωση προσωπικότητα των νέων, αλλά και για τη γενικότερη συνοχή της κοινωνίας. Δυστυχώς, την έλλειψη ψυχαγωγίας δεν κατορθώνει να αναπληρώσει ούτε το σχολείο, που στερείται σε μεγάλο βαθμό πολιτιστικών και αθλητικών δραστηριοτήτων.

Είναι, λοιπόν, πολύ σημαντικό στο σχολείο να διαμορφωθεί ένα περιβάλλον ικανό να προσελκύσει το ενδιαφέρον των νέων, με τέτοιο τρόπο, ώστε και οι γνώσεις να μεταδίδονται και η παραμονή τους στο σχολείο να γίνει πιο ευχάριστη, με την καθιέρωση δραστηριοτήτων που θα αφορούν διάφορες μορφές τέχνης και αθλητισμού.

Φτάνοντας στο τέλος των σκέψεων μου, αναλογίζομαι ότι στις μέρες μας ο εκπαιδευτικός ουρανός βρέχει πτυχία, προσόντα και δεξιότητες για όλους όσους έχουν θέληση και χρήμα να τα αγοράσουν. Αξίζει, όμως, να αναρωτηθούμε τελικά αν το εκπαιδευτικό μας σύστημα μεταδίδει γνώσεις και φρόνημα ή απλά παράγει στρατιές ατόμων «επαγγελματικά καταρτισμένων», αλλά πολιτικά και κοινωνικά αναλφάβητων. Σε καμία περίπτωση, δε θα θέλαμε αυτή η θλιβερή πραγματικότητα να συνεχιστεί και στο μέλλον με αντίστοιχες, αν όχι

χειρότερες, συνέπειες. Ευελπιστούμε ότι ο τομέας της παιδείας θα βελτιωθεί προς όφελος όλων μας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αργυρώ Κουλούρη.

ΑΡΓΥΡΩ ΚΟΥΛΟΥΡΗ (Β' Αθηνών): Καλημερίζω τους Έλληνες, τη νεολαία που καθημερινά πασχίζει για ένα καλύτερο αύριο. Ένα μέλλον που δικαιούμαστε όλοι εμείς, αλλά κάποιος πρέπει να ακούσει τη φωνή μας. Δεν είμαστε τα παιδιά που καταστρέφουν τα σχολεία, που μισούμε την εκπαίδευση, τη μάθηση. Είμαστε παιδιά που, για να επιβιώσουμε, θέλουμε καλύτερες συνθήκες.

Ας ξεκινήσω από κάτι απλό. Έχει αναλογιστεί κανείς, πως είναι να περνάς 7 ώρες τη ημέρα σε ένα σχολείο φυλακή, με τα σημερινά δεδομένα, κοντά σε εκπαιδευτικούς οι οποίοι είναι συχνά αδιάφοροι προς εμάς τους μαθητές, οι οποίοι είναι συχνά αγενείς, σκληροί, ανεπαρκείς; Το σχολικό περιβάλλον, οι καθηγητές, το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα φαίνονται πολλές φορές στα μάτια μας απλά ως κάποια δοκιμασία που πρέπει να περάσουμε, ακριβώς, όμως, για να ανέβουμε το επόμενο σκαλοπάτι, που οδηγεί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Από τις πρώτες ίσως μέρες που διαβαίνουμε το κατώφλι του Λυκείου, η μοναδική σκέψη μας είναι, με μια λέξη, οι πανελλαδικές εξετάσεις. Οπότε, με τη σκέψη αυτή, αναγκάζεσαι ν' αποκοπείς από τον κόσμο σου και καλείσαι, πιθανότατα, να γνωρίσεις τον πραγματικό. Δεν υπάρχει σχολείο, πλέον, αλλά ένα εξεταστικό κέντρο που μοναδικό μέλημα έχει, όπως κάλλιστα μπορούμε να δούμε, να δημιουργήσει κάποιους μαθητές, χωρίς να έχουν καθόλου ελεύθερο χρόνο, χωρίς να έχουν το δικαίωμα ενασχόλησης με άλλες δραστηριότητες, χωρίς να μπορούν να ενδιαφερθούν για την ποιότητα γνώσης που παίρνουν, γιατί όπως καταλαβαίνουμε πλέον, σημασία για τα σχολεία μας έχει η ποσότητα γνώσεων, δηλαδή, να διδαχθούμε την προκαθοριζόμενη από το Υπουργείο ύλη.

Κατά την άποψή μου, δε μας δίνεται τώρα πια η δυνατότητα να αναπτύξουμε την κριτική μας ικανότητα, την κριτική μας σκέψη, να γίνουμε πρωταγωνιστές της δικής μας ζωής. Κάπως έτσι, λοιπόν, οδηγούμαστε στην παραπαιδεία. Όχι γιατί εκεί μπορούμε να νοιώσουμε δημιουργικοί και ελεύθεροι, αλλά γιατί εκεί κυρίως παίρνουμε τα εφόδια, για να δώσουμε το δικό μας αγώνα. Οι καθηγητές στα σχολεία, αρκετοί από αυτούς, όπως ανέφερα και παραπάνω, θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ανεπαρκείς. Ένας λόγος που καθιστά

αναγκαία την εμφάνιση της παραπαιδείας. Αναγκαζόμαστε να πάμε προς αυτήν την κατεύθυνση. Αν όμως γινόταν μια ριζική αλλαγή στο εκπαιδευτικό σύστημα, αν υπήρχαν καλά σχολεία, με το κατάλληλο προσωπικό, έχοντας τις απαραίτητες γνώσεις, τη διάθεση να δημιουργήσει τους ανθρώπους του σήμερα, τους ανθρώπους του αύριο, αν γίνονταν κατάργηση ή αναδιαμόρφωση των εισαγωγικών εξετάσεων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ και ανατίθετο η διεξαγωγή των εξετάσεων στις πανεπιστημιακές σχολές, όπως βλέπουμε να συμβαίνει σε άλλες χώρες, πιστεύω ότι θα ήταν όλα διαφορετικά.

Τότε θα μπορούσαμε να κάνουμε λόγο για ένα καλύτερο εκπαιδευτικό σύστημα, πιο πετυχημένο. Για μας τους μαθητές υπάρχει πολύς δρόμος να διανύσουμε ακόμα. Οι πόρτες των πανεπιστημίων για αρκετούς ανοίγουν. Η δικαίωση των χρόνων και των κόπων μας, πια. Μα κανείς δεν έχει το δικαίωμα, ιδιωτικοποιώντας την παιδεία, να στέλνει στον κάλαθο των αχρήστων τα όνειρά μας και το μέλλον μας.

Πρέπει εμείς όλοι μαζί να κάνουμε πράξη τα όνειρά μας, τα οράματα μας. Αν δεν ενδιαφερθούμε εμείς οι ίδιοι για το μέλλον μας, κανείς δεν θα το κάνει. Ας μην αφήσουμε την παιδεία να καταρρεύσει. Ας μην αφήσουμε άλλους να καταστρέψουν τα όνειρά μας, τη ζωή μας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Βαφέας-Αρκούδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΦΕΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΗΣ (Σουδάν): Επειδή είμαι κάτοικος του εξωτερικού, θα ήθελα να μιλήσω για το σχολείο και περισσότερο για τις ελλείψεις των καθηγητών.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αυτό θέλουμε να ακούσουμε κι εμείς, τις εμπειρίες σας από τα σχολεία της διασποράς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΦΕΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΗΣ (Σουδάν): Τυχαίνει να ζω στο εξωτερικό 13 χρόνια και πάντα θυμάμαι έλλειψη καθηγητών. Πέρυσι στην Αίγυπτο, επειδή ζω περισσότερο εκεί, θυμάμαι να λείπουν καθηγητές, όπως μαθηματικοί και φυσικοί. Πέρυσι δεν είχαμε μαθηματικό. Φέτος δεν έχουμε καθηγητή φυσικής κατεύθυνσης, κάναμε με χημικό. Πρώτη λυκείου κάναμε φυσική με γεωλόγο. Στο Σουδάν είχαμε πρόβλημα με φιλόλογο, ο οποίος ήταν εκεί για δέκα χρόνια, γιατί δε βρισκόταν άλλος στη σειρά. Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα με τους καθηγητές, για να έρθει κάποιος στο εξωτερικό, σημαίνει ότι είναι κάπως απελευθερωμένος.

Είναι μικρά τα τμήματα, είναι περίπου 10 παιδιά στην καλύτερη των περιπτώσεων και είναι καλοί καθηγητές. Υπάρχουν προβλήματα όσον αφορά τις ειδικότητες είτε γιατί δεν προκηρύσσονται θέσεις, όπως πέρυσι, που δεν είχε προκηρυχθεί στην Αίγυπτο η θέση μαθηματικού είτε γιατί δεν υπάρχει ενδιαφέρον. Για να ωθήσουν τους καθηγητές να έρθουν στο εξωτερικό, τους δίνουν διπλό μισθό, αλλά και πάλι δεν είναι επαρκής ο αριθμός τους.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Επειδή είστε από τα σχολεία της διασποράς, τι ακριβώς διδάσκεστε εκεί, εκτός από τα βασικά; Υπάρχει κάτι άλλο, διαφορετικό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΦΕΑΣ-ΑΡΚΟΥΔΗΣ (Σουδάν): Στην Αίγυπτο που είμαι φέτος, διδάσκομαι κανονικά το πρόγραμμα του ελληνικού Υπουργείου Παιδείας συν του αιγυπτιακού Υπουργείου Παιδείας. Δηλαδή, διδασκόμαστε αραβική γλώσσα, αραβική γραφή και αραβική ιστορία.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία-Ανδρομάχη Κατσιγιαννάκη.

ΜΑΡΙΑ-ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΑΚΗ (Νομός Μαγνησίας): Χαίρομαι ιδιαίτερα που βρίσκομαι στο χώρο αυτό, γιατί μου δίνεται η ευκαιρία να μοιραστώ τις απόψεις μου μαζί σας, με αφορμή τα προβλήματα της παιδείας, όπως πολλοί Έφηβοι Βουλευτές ανέλυσαν, προηγουμένως.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο φαινόμενο των βανδαλισμών και της κακοποίησης των μνημείων, ένα φαινόμενο που ασφαλώς έχει τις ρίζες του στην έλλειψη σωστής και ολοκληρωμένης παιδείας. Αυτό το φαινόμενο πλήττει τη σημερινή κοινωνία και παρατηρείται κυρίως στους νέους. Προσωπικά με τρομάζει το γεγονός ότι πολλοί νέοι δεν έχουν γνώση της ιστορίας, αλλά πολύ περισσότερο το ότι δε σέβονται και δεν εκτιμούν τους προγόνους τους και τους αγώνες που αυτοί πραγματοποίησαν, ώστε να εξασφαλίσουν σε μας μια ελεύθερη ζωή, με όλες τις προϋποθέσεις, για νέα όνειρα, στόχους και τελικά, για ένα κόσμο πιο ανθρώπινο. Οι νέοι διακρίνονται για τον προοδευτισμό τους, τη διάθεσή τους για αγώνα και κυρίως την αγάπη στην ελευθερία. Πώς μπορούν, λοιπόν, να κάνουν πράξη τις ιδέες τους αυτές, αν επανειλημμένα βεβηλώνουν και κακοποιούν την ιστορία τους;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γράδου Αμαλία.

ΑΜΑΛΙΑ ΓΡΑΔΟΥ (Νομός Άρτας): Συμφωνώ απόλυτα με τις απόψεις που ακούστηκαν, θεωρώ, όμως, επίσης σημαντικό πρόβλημα ή ίσως το σημαντικότερο, την έλλειψη του Σ.Ε.Π. Η ηλικία που πρέπει να επιλέξουμε τι θα κάνουμε στο μέλλον μας, διαλέγοντας την κατεύθυνση που θα ακολουθήσουμε, είναι η πιο κατάλληλη. Σε ηλικία 17 ετών πρέπει να επιλέξουμε το επάγγελμα που θα ακολουθήσουμε, χωρίς καμιά βοήθεια. Υπάρχουν ώρες διδασκαλίας Σ.Ε.Π. στην τρίτη Γυμνασίου και την πρώτη Λυκείου και υποτίθεται ότι είναι αρκετές και φτάνουν, για να βοηθηθούν οι μαθητές, τις περισσότερες φορές, όμως, με καθηγητές που είναι άσχετοι προς το αντικείμενο. Στη δευτέρα και τρίτη Λυκείου, τις πιο κρίσιμες ηλικίες που πρέπει να δώσουμε πανελλαδικές και να συμπληρώσουμε το μηχανογραφικό μας, ο Σ.Ε.Π. δεν υπάρχει.

Θεωρώ, επίσης, σημαντική την ενημέρωση των γονέων, γιατί, πολλές φορές, μας πιέζουν, έτσι ώστε να ακολουθήσουμε το επάγγελμα που αυτοί θέλουν, για να εκπληρώσουμε τα δικά τους όνειρα και ωθούμαστε σε επαγγέλματα που δεν μας ενδιαφέρουν καθόλου.

Έτσι, θα πρέπει να υπάρχουν στα σχολεία κατάλληλοι καθηγητές, ψυχολόγοι και ειδικοί προς το αντικείμενο και όχι γυμναστές ή μαθηματικοί. Θεωρώ πολύ σημαντικό να γίνει πιο ουσιαστικό το μάθημα, γιατί οι περισσότεροι στο τέλος καταλήγουμε στις σχολές, που δε μας ενδιαφέρουν καθόλου και δε γνωρίζουμε το αντικείμενό τους.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κατσαρά Ελένη.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΣΑΡΑ (Νομός Φθιώτιδος): Στα πλαίσια της συγκεκριμένης συνεδρίασης, θα ήθελα και εγώ να προσθέσω τις απόψεις μου σε θέματα παιδείας, πιστεύοντας ότι θα τελεσφορήσουν και θα βοηθήσουν στην επίλυση των εκπαιδευτικών προβλημάτων του σήμερα.

Πράγματι, τα προβλήματα που υπάρχουν είναι πολλά. Αρχικά, πολλοί Έφηβοι Βουλευτές προανέφεραν ότι «οι γνώσεις που θέλουν να μας δώσουν», κατά τη διάρκεια της τρίτης Λυκείου, έχουν μεγάλη έκταση και φυσικά ως σκοπό την εισαγωγή στα πανεπιστήμια. Όλοι αναγκάζονται να γίνουν «παπαγάλοι», που επιζητούν οι πανελλήνιες εξετάσεις του σήμερα, κάτι που φυσικά δεν προσφέρει τίποτα στους νέους. Επομένως, θα ήταν καλό να αλλάξει το σύστημα των εξετάσεων και της εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Αυτό, όμως, δεν

σημαίνει την τυφλή υποταγή σε εκπαιδευτικά μοντέλα νέων χωρών, καθώς δεν θα επιφέρει θετικά αποτελέσματα, κατά τη γνώμη μου.

Ακόμα, ένα μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι νέοι του σήμερα είναι και η έλλειψη χρόνου. Βλέπω συνεχώς νέους γύρω μου -και φυσικά δεν βγάζω τον εαυτό μου εκτός- να καταβάλλονται από την κούραση. Αυτός είναι ο σκοπός του εκπαιδευτικού συστήματος; Η ψυχική και σωματική εξόντωση των νέων, λόγω άγχους και κούρασης ή η παροχή ουσιαστικών γνώσεων;

Τέλος, η αδυναμία του σχολικού εκπαιδευτικού συστήματος, οδηγεί σχεδόν όλους τους μαθητές στη φροντιστηριακή εκπαίδευση, η οποία καταστρέφει τις οικονομικά αδύνατες οικογένειες. Πώς, λοιπόν, στις οικογένειες αυτές να επιβάλουν μετέπειτα τα ιδιωτικά πανεπιστήμια; Δεν είναι λογικό να υπάρξουν, με την αναθεώρηση του άρθρου 16, οι ταξικές διαφορές; Η δημόσια και δωρεάν παιδεία δεν θα υπάρξει για όλους από αυτή τη στιγμή και έπειτα. Αν εμείς οι νέοι δεν ενεργοποιηθούμε, τότε ποιος; Βέβαια, η δική σας βοήθεια, η βοήθεια των μεγάλων, είναι όχι απλώς σημαντική, αλλά απαραίτητη προϋπόθεση, για την πραγμάτωση των στόχων μας, για τη ριζική αναδιάρθρωση, δηλαδή, του εκπαιδευτικού συστήματος.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κολίρη Αθανασία.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΚΟΛΙΡΗ (Α΄ Αθηνών): Δεν είναι κρατικό μυστικό ότι το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας μας χωλαίνει, το αντίθετο μάλιστα. Το μυστικό αυτό έχει γίνει χλιοειπωμένο, έχει βρει τόσα πολλά πρόθυμα στόματα, ώστε κατέληξε κοινός τόπος. Όλοι εμείς γνωρίζουμε ότι τα σχολεία μας νοσοούν και αν αυτό ακούγεται άσχημα, ας συμφωνήσουμε ότι δεν ευημερούν, δε διάγουν και τις πιο αποδοτικές τους μέρες. Οι λόγοι που συντελούν σε αυτό το φαινόμενο είναι πολλοί, αναφέρθηκαν ήδη από τους συναδέλφους.

Εγώ επέλεξα να αναφερθώ στην έλλειψη ενημέρωσης για επιλογή επαγγέλματος, θέμα που δυστυχώς δεν τυγχάνει μεγάλης προσοχής. Το επάγγελμα έχει καταστεί μείζον ζωτικό ζήτημα και έχει γίνει αξία, για κάποιους καριέρα, σκοπός ζωής. Άρα, επιλέγοντας επάγγελμα, κάνουμε την πιο κρίσιμη επιλογή της ζωής μας. Αυτό ακούγεται λογικό, αφού θα αφιερώσουμε χιλιάδες εργατώρες, τουλάχιστον τη μισή ζωή μας, τουλάχιστον τριάντα με σαράντα χρόνια, ανάλογα και με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση.

Για να επιλέξει ένας νέος το επάγγελμα που θα ακολουθήσει, δεν αρκείται να γνωρίζει μόνο τα εξωτερικά γνωρίσματα κάθε επαγγελματικής απασχόλησης. Πρέπει να γνωρίζουμε τι κρύβεται πίσω από ένα όνομα, τα ωράρια, το ακριβές αντικείμενο, το χρόνο εργασίας και γενικότερα, ό, τι εννοούμε συνθήκες εργασίας. Μόνο τότε δε θα γίνουμε αυτόχειρες ή παραπλανημένοι, όχι από κάποιο χρησμό της Πυθίας, αλλά από ένα όνομα εργασίας. Μπορεί αυτό να ακούγεται εύηχο και να προσδίδει κύρος στον εργαζόμενο, αλλά στην ουσία τον κρατάει δέσμιος ενός εξαντλητικού ωραρίου.

Σαφέστατα η οικογένεια δεν είναι σε θέση να ενημερώσει σωστά, καθώς πολλές φορές επηρεάζει το παιδί στην επιλογή του. Έτσι, πολλά παιδιά από άγνοια στρέφονται σε ορισμένα επαγγέλματα ή σε επαγγελματικές επιλογές, ανάλογα με τη λογική, τα γούστα και τις φοβίες των γονιών τους. Έτσι, βρίσκουμε καταφύγιο σε μια απόφαση, που δεν πήραμε εμείς. Όλα αυτά βέβαια θα μας κοστίσουν και αργά ή γρήγορα θα ασφυκτιούμε στο αφιλόξενο επαγγελματικό μας κελί, αλλά τότε θα είναι ήδη πολύ αργά. Είναι προφανές ότι ο επαγγελματικός προσανατολισμός στη χώρα μας είναι ανύπαρκτος.

Ο Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός είναι ένα υποβαθμισμένο μάθημα. Το βιβλίο που χρησιμοποιείται είναι παρωχημένων εποχών και οι αλλαγές, που έχουν επέλθει στα επαγγέλματα και στην αγορά εργασίας, δεν είναι καταγεγραμμένες. Η σοβαρότητα του φαινομένου είναι δεδομένη. Όλοι ευχόμαστε να αντιμετωπιστεί άμεσα, όμως έτσι δεν κάνουμε τίποτα. Οι ευχές και τα ωραία λόγια, όχι μόνο δεν αρκούν, αλλά εφησυχάζουν. Πρέπει να δραστηριοποιηθούμε άμεσα, αν θέλουμε να επιλυθεί το πρόβλημα.

Καταρχήν είναι απαραίτητη η συστηματική ενημέρωση των μαθητών, σχετικά με την ουσία και την καθημερινότητα των επαγγελμάτων σε όλες τις τάξεις του Γυμνασίου και του Λυκείου. Επίσης, θα ευνοούσε η ύπαρξη ειδικά καταρτισμένων καθηγητών, οι οποίοι, με ειδικά διαγνωστικά κριτήρια, θα ήταν σε θέση να γνωρίζουν την κλίση του κάθε μαθητή. Εν συνεχεία, οι γονείς δεν πρέπει να στέκονται εμπόδιο στις επιθυμίες των παιδιών τους, αλλά αντιθέτως να τα αφήνουν να έχουν πραγματική ελευθερία επιλογής και να μην τα σκιάζουν με τις φοβίες και τα διλήμματα τους.

Το σχολείο με τη σειρά του, για να εκπληρώσει την κοινωνική του αποστολή, πρέπει να ενισχύει τις δεξιότητες του κάθε μαθητή.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Δημήτριος Σιούφας)

Το σχολείο θα μπορούσε να αφιερώνει περισσότερο χρόνο στον επαγγελματικό προσανατολισμό και - γιατί όχι - να οργανώνει επισκέψεις σε χώρους εργασίας. Αλλά και εμείς, οι αυριανοί επαγγελματίες, πρέπει να ασχοληθούμε στα σοβαρά, να θέσουμε ερωτήματα και να απαιτήσουμε απαντήσεις, να εγκαταλείψουμε την επικίνδυνη «νιρβάνα» και να διαψεύσουμε αυτούς που μας κατηγορούν ότι είμαστε η γενιά του ελάσσονος μόχθου, η γενιά που δεν απογαλακτίζεται ποτέ.

Κλείνοντας, απευθύνω έκκληση σε όλους σας να συμμετάσχετε ενεργά στην αντιμετώπιση του φαινομένου. Πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα, γιατί η επαγγελματική επιλογή και επιτυχία είναι κάτι το θεμελιακό για τη ζωή μας. Εν τέλει, είμαστε οι επιλογές μας και αυτή είναι μια καθοριστική επιλογή. Εμείς, η νέα γενιά, επιζητούμε λιγότερη αγωνία για το σήμερα και περισσότερη ασφάλεια για το αύριο. Ας ελπίσουμε ότι αυτή τη χώρα που λέγεται Ελλάδα θα γίνει καλύτερη, όπως εμείς, η «ζύμη» για τη «μαγιά» του αύριο, θα είμαστε ένα καλύτερο αύριο. Σας ευχαριστώ.

MARIA ΚΟΛΜΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έχουμε την τιμή να παρακολουθεί τη συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της «Βουλής των Εφήβων», ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. Δημήτριος Σιούφας.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αλεξάνδρα – Καλλιόπη Βαλλή, από το Νομό Ζακύνθου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ – ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΒΑΛΛΗ (Νομός Ζακύνθου): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα πρωτοτυπήσω και θα αναφερθώ και εγώ στο ζήτημα της παιδείας. Αυτό που μου έκανε εντύπωση είναι ότι οι περισσότεροι από τους συναδέλφους ανάγουν τα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος στους ίδιους τους εκπαιδευτικούς. Εγώ θα διαφωνήσω, καθώς κατά τη γνώμη μου πηγή όλων των προβλημάτων είναι η άρρηκτη σύνδεση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με τις εισαγωγικές εξετάσεις. Σκοπός της εκπαίδευσης γίνεται η εισαγωγή μας στα πανεπιστήμια και όχι η παροχή γενικής παιδείας. Τι πολίτες, όμως, μπορεί να διαμορφωθούν, από τη στιγμή που η διδασκαλία της ιστορίας, για παράδειγμα, γίνεται μέσα σε ένα κλίμα αδιαφορίας;

Ως νέοι, όπως όλοι λένε, έχουμε τη δυνατότητα να αλλάξουμε τον κόσμο και το μέλλον μας. Πώς μπορούμε, όμως, να το καταφέρουμε αυτό, από τη στιγμή που δεν οξύνουμε την κριτική μας ικανότητα; Τουλάχιστον ως προς αυτό, όσον αφορά την πλειοψηφία των μαθητών, δεν παρακολουθούμε τα πολιτικά δρώμενα και δεν διαμορφώνουμε πολιτική στάση απέναντι στα γεγονότα. Επιπλέον, ο μεγάλος φόρτος εργασίας δεν επιτρέπει στους νέους να βιώσουν καταστάσεις και συναισθήματα, που μόνο η φυσιολογική ξενοιασιά της ηλικίας τους θα μπορούσε να τους προσφέρει. Το γεγονός αυτό ενισχύεται και από την απουσία της δημιουργίας και της χαράς, αλλά και της επαφής με τον πολιτισμό, μέσα από το σχολικό περιβάλλον. Τέλος, η αναγωγή των πανελλαδικών εξετάσεων σε αυτοσκοπό έχει εντείνει το πρόβλημα της παραπαιδείας, της φροντιστηριακής εκπαίδευσης, τα οποία, από τη μια συμπιέζουν τον ελεύθερο χρόνο και τον ψυχισμό μας, ενώ ταυτόχρονα οδηγούν σε ταξικές διακρίσεις.

Από όλα τα παραπάνω, γίνεται φανερό ότι η ανάγκη αναδιάρθρωσης του εκπαιδευτικού συστήματος είναι άμεση και επιτακτική. Είναι στο χέρι όλων μας να προσπαθήσουμε για το καλύτερο, γιατί η παιδεία είναι ζήτημα καθολικό και μας αφορά όλους.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δήμητρα Καμπούρη, από το νομό Σερρών.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ (Νομός Σερρών): Χαίρομαι που είστε εσείς πρόεδρος. Μπορούμε να κάνουμε λίγο διάλογο;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Να κάνουμε το διάλογο.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ (Νομός Σερρών): Καταρχάς είμαι από το Γενικό Λύκειο Βυρώνιας. Θέλω να ρωτήσω αν έχετε έρθει να επισκεφτείτε καθόλου το σχολείο μας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έχω έρθει πέρυσι και έχω επισκεφτεί και το Λύκειο και το Γυμνάσιο.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ (Νομός Σερρών): Οπότε, έχετε δει και τι υποδομή έχει.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Γνωρίζω πολύ καλά πως είναι το σχολείο σας.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΜΠΟΥΡΗ (Νομός Σερρών): Είναι πολύ χάλια. Κανείς δεν αναφέρθηκε στις υλικοτεχνικές υποδομές των σχολείων και τον εξοπλισμό τους. Εκτός από το ότι τα κτίρια

είναι παλιά, δεν έχουμε θέρμανση καλή ούτε τουαλέτες ούτε μόνωση στα παράθυρα, τίποτα. Μπάζει από παντού. Απλά θέλω να επισημάνω την έλλειψη των εργαστηρίων που έχουμε, ειδικά των εργαστηρίων της πληροφορικής. Από τους 11 υπολογιστές δουλεύουν μόνο οι 3. Δεν έχουμε βιβλιοθήκη και δεν έχουμε αίθουσα προβολών. Έχουμε επίσης μεγάλο πρόβλημα στις μεταφορές με τα Κ.Τ.Ε.Λ., διότι εμείς σχολάμε στη 1.10' και το λεωφορείο έρχεται στις 2.30', με εμάς να περιμένουμε μέσα στο κρύο, έξω.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ, κύρια Καμπούρη. Έχω ασχοληθεί πάρα πολύ με τα θέματα της παιδείας τα τελευταία χρόνια και επειδή θεωρώ ότι κάθε νομός είναι μικρογραφία όλης της χώρας, έχω επισκεφτεί όλα τα σχολεία του Νομού Σερρών και κάτι ανάλογο, δυστυχώς και ευτυχώς για τα θετικά σημεία, συμβαίνει σε όλη την Ελλάδα. Έτσι, γνωρίζω πολύ καλά και τα σχολεία της Βυρώνιας και το Δημοτικό και το Νηπιαγωγείο, το οποίο είναι σε πολύ καλύτερη κατάσταση, γιατί είναι καινούργιο. Είναι σίγουρα αυτά τα προβλήματα που έχετε αναφέρει εδώ. Θα συμφωνήσουν και ο Πρόεδρος και η κυρία συνάδελφος ότι χρειάζεται να γίνουν πάρα πολλά. Εγώ έχω, όμως, την υποχρέωση και την ευθύνη αυτή τη στιγμή να διευθύνω τη συζήτηση και, προφανώς, να μην πάρω θέση στα θέματα τα οποία εσείς αυτή τη στιγμή εκθέτετε. Είπαμε ότι θα υπάρξουν δευτερολογίες και μετά ίσως μια πιο χαλαρή συζήτηση, ένας διάλογος στο δεύτερο μέρος της συνεδρίασής μας, όπου θα θέλαμε πραγματικά μεταξύ σας να συζητήσετε και να τοποθετηθείτε και για άλλα θέματα.

Σίγουρα αυτά τα οποία έχετε πει, μέχρι στιγμής, είναι πολύ σημαντικά. Είναι αυτά που απασχολούν τη γενιά σας και την ηλικία σας, αφού είστε στη Γ' Λυκείου και έχετε πραγματικά το μεγάλο βάρος των πανελληνίων εξετάσεων. Έχουμε περάσει και εμείς από αυτές τις εξετάσεις και ξέρουμε πόσο ψυχοφθόρα είναι όλη αυτή η προσπάθεια. Ωστόσο, να θυμάστε αυτό που είπε και η κυρία Σουλβάνα Ράπτη, ότι τώρα, με όποια λάθη και όποιες παραλείψεις, στήνετε το μέλλον σας. Βέβαια, εμείς οι μεγαλύτεροι και εδώ στην ελληνική Βουλή, αλλά και όλη η ελληνική κοινωνία και οι εκπαιδευτικοί και όλοι οι συμμετέχοντες στην εκπαιδευτική διαδικασία, έχουμε υποχρέωση να κάνουμε το καλύτερο για σας.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Κιούσης από τη Μεγάλη Βρετανία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΙΟΥΣΗΣ (Μεγάλη Βρετανία): Θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά, τόσο τη δική μου όσο και των συμμαθητών μου από το σχολείο μας στο Λονδίνο, οι οποίοι για πρώτη

φορά θα μπορέσουν να εκφράσουν στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο τις απόψεις, αλλά και τις ανησυχίες τους για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα. Καταρχήν, θα ήθελα να ευχαριστήσω την Ελληνική Κυβέρνηση για τη δημιουργία του σχολείου αυτού στο Λονδίνο, το οποίο αποτελεί ένα φάρο εκπαίδευσης. Όλα τα Ελληνόπουλα έχουν πρόσβαση σε μία δωρεάν ελληνική εκπαίδευση στο Λονδίνο, κάτι το οποίο μέχρι πρόσφατα δεν ήταν δυνατόν.

Παρόλα αυτά, σε σχέση με τη γενικότερη κατάσταση της παιδείας στην Ελλάδα, θα ήθελα να θέσω το εξής ερώτημα: Σύμφωνα με το ελληνικό Σύνταγμα, «Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες. Όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της». Αυτά είναι από το άρθρο 16 του υπάρχοντος Συντάγματος. Θα ήθελα να ρωτήσω τόσο αυτό το Κοινοβούλιο όσο και το Κοινοβούλιο το μεγάλο, αυτό που έχει την πραγματική εξουσία, αν αυτά τα άρθρα έχουν πραγματική ισχύ ή βρίσκονται απλά για να κοσμούν τις σελίδες αυτού του βιβλίου, δεδομένου - όλοι σας ξέρετε - ότι στην Ελλάδα μόνο δωρεάν παιδεία δεν έχουμε. Έτσι και αλλιώς, αυτό φαίνεται. Τα φροντιστήρια ξεχειλίζουν. Περισσότεροι μαθητές φεύγουν από τα σχολεία είτε διότι δεν γίνεται μάθημα είτε για τον έναν ή τον άλλον λόγο, κάτι εντελώς απαράδεκτο για χώρα της ανεπτυγμένης Ε.Ε., η οποία θέλει να λέγεται τμήμα του δυτικού κόσμου.

Επίσης, θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα, το οποίο απασχολεί πάρα πολύ τους συμμαθητές μου στο Λονδίνο και είναι το ζήτημα της εξίσωσης του απολυτηρίου του ελληνικού λυκείου με το International Baccalaureate και τα λοιπά αντίστοιχα απολυτήρια της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της δύσης, δηλαδή, αν το πτυχίο που θα πάρουμε εμείς, τελειώνοντας 17 μαθήματα στο λύκειο, θα είναι ισότιμο πτυχίο με αυτό που θα πάρουν οι Βρετανοί συμμαθητές μας, τελειώνοντας 4 μαθήματα και αν γενικότερα όλα τα πανεπιστήμια, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην Ε.Ε., θα σταθούν ισάξια σε εμάς και ισάξια σε αυτούς. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Δημήτριος Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων): Δεν θα ήθελα «να ρίξω νερό στη φωτιά που άρχισε να ανάβει» με τις τοποθετήσεις που γίνονται, αλλά θα συμμεριστώ πάρα πολλές από τις σκέψεις που άκουσα από τους τρεις Έφηβους Βουλευτές.

«Εχθρός του καλού είναι το καλύτερο». Αυτό το λαϊκό ρητό, νομίζω ότι τα λέει όλα. Είμαστε μία χώρα με, περίπου, 180 χρόνια ελεύθερο βίο, αλλά με μεγάλες εθνικές περιπέτειες και με μεγάλα προβλήματα. Χάριν, όμως, στις προσπάθειες όλων των προηγούμενων γενεών, κατορθώσαμε αυτή η μικρή χώρα να είναι σήμερα μία από τις 30 πιο προοδευμένες κοινωνίες σε ολόκληρο τον κόσμο. Με λίγες πλουτοπαραγωγικές πηγές, αλλά σε μια εξαιρετικά σημαντική γεωγραφική θέση, με πρωτόγνωρες ομορφιές, αυτές που διαχρονικά ενέπνεαν τους Έλληνες που ζούσαν εδώ να πρωτοπορούν και να πρωταγωνιστούν, αλλά και να έχουν θέσει τις βάσεις του σύγχρονου κόσμου.

Καλά κάνετε και παραπονιέστε, γιατί δεν υπάρχουν καλές αίθουσες σχολείων, καλά κάνετε και ζητάτε περισσότερα μέσα στα σχολεία σας και όχι μόνο, καλά κάνετε και καταγγέλλετε τα στραβά που υπάρχουν ή εκείνα που δεν πρέπει να υπάρχουν, όπως τα φροντιστήρια, στα οποία αναφερθήκατε. Όμως, σ' αυτόν τον τόπο διέπρεψαν άνθρωποι, βρισκόμενοι ανάμεσα σε τέσσερις τοίχους, με ένα δάσκαλο που έκανε μάθημα συγχρόνως σε όλες τις τάξεις του τριτάξιου ή του εξατάξιου σχολείου. Ο κόσμος προχωρά και πρέπει να τον πάμε ακόμα πιο μπροστά.

Η πρώτη Έφηβος Βουλευτής, που άκουσα, ευχήθηκε να γίνει καλύτερη η Ελλάδα. Ποτέ δεν φθάνουν οι ευχές. Χρειάζεται και η συμμετοχή όλων μας και κυρίως εκείνων που ασχολούνται με τα δημόσια πράγματα, για να κάνουν καλύτερες τις κοινωνίες, καλύτερη την παιδεία και να προσπαθούν για το καλύτερο. Βέβαια, οι νέες γενιές πρέπει να αναζητούν, να αναδεικνύουν και να ζητούν περισσότερα. Αυτός είναι ο σωστός δρόμος στις δημοκρατίες.

Χάρηκα πάρα πολύ την Έφηβο Βουλευτή από τις Σέρρες, η οποία έκανε ένα καίριο ερώτημα. Ρώτησε αν η συνάδελφος, κυρία Κόλλια, επισκέφθηκε το σχολείο της. Θα κλείσω με ένα ανέκδοτο που αφορά τους πολιτικούς, με αφορμή την ερώτησή της. Δεν είναι δικό μου. Το έλεγε ένας παλιός κοινοβουλευτικός: Γίνονται εκλογές, εκλέγεται κάποιος Βουλευτής και επισκέπτεται τα δημοτικά διαμερίσματα, τα σχολεία, για να δει τα προβλήματα που έχουν και να τα κουβεντιάσει στο «πολιτικό πανεπιστήμιο» κάθε τοπικής κοινωνίας, που είναι το καφενείο. Μετά από λίγο χρονικό διάστημα, οι συμπολίτες του τού λένε: «Μα, δεν σε εκλέξαμε

για να είσαι κάθε μέρα εδώ μαζί μας. Σε εκλέξαμε για να είσαι στη Βουλή, να ψηφίζεις σωστούς νόμους, να τρέχεις στα Υπουργεία και να λύνεις τα προβλήματά μας». Ο πολιτικός, πράγματι, έρχεται στην Αθήνα, συμμετέχει στις συνεδριάσεις της Βουλής και τρέχει να λύσει τα προβλήματα των συμπολιτών του. Μετά από λίγο χρονικό διάστημα αυτοί διαμαρτύρονται, λέγοντάς του: «Εμείς δεν σε στείλαμε στην Αθήνα, για να συμμετέχεις στις ατέλειωτες συζητήσεις της Βουλής. Θέλουμε να είσαι δίπλα στα προβλήματά μας». Γίνεται ο πόλεμος, η Βουλή συνεχίζει να λειτουργεί και αρχίζουν τα πρώτα παράπονα: «Μα, εμείς στέλνουμε τα παιδιά μας στο μέτωπο και εσείς κάθεστε και κουβεντιάζετε στη Βουλή; Να σηκωθείς και να πας στο μέτωπο». Πηγαίνει στο μέτωπο ο Βουλευτής. Υπάρχουν δύο κατηγορίες συμπολιτών του, εκείνοι οι οποίοι του λένε: «Ακόμη δεν σκοτώθηκες;» και εκείνοι οι οποίοι του λένε: «Έχω πολύ καιρό να πάρω γράμμα σου».

Σας εύχομαι καλή συνέχεια.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό αποχωρεί από την Αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, κ. Δημήτριος Σιούφας)

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Βενετσιάνος από τη Β΄ Πειραιώς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΝΕΤΣΙΑΝΟΣ (Β΄ Πειραιώς): Θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση. Ακούγοντας τους συναδέλφους, οι οποίοι αναφέρθηκαν στο πρόβλημα των φροντιστηρίων, έκανα μία σκέψη: Η δημιουργία των φροντιστηρίων στην Ελλάδα δεν αφορά μόνο την παιδεία, αλλά και το μεγάλο ποσοστό της ανεργίας που υπάρχει στη χώρα μας. Μήπως αυτός ο θεσμός των φροντιστηρίων προέρχεται και στηρίζεται από όλα τα πολιτικά κόμματα, λόγω της έλλειψης θέσεων στα δημόσια σχολεία; Μήπως αυτό γίνεται, για να καλυφθεί ένα μέρος του ποσοστού ανεργίας;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Κορογιαννάκης, από τη Β΄ Αθηνών.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Β΄ Αθηνών): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, έχουν ακουστεί πολλά μέχρι στιγμής.

Μας ανέφερε ο κ. Σιούφας ότι η Ελλάδα αυτή τη στιγμή βρίσκεται ανάμεσα στις 30 πιο προοδευμένες χώρες του κόσμου. Παίρνοντας, λοιπόν, αφορμή από αυτό, θέλω να θέσω το εξής ερώτημα: Τι θεωρούμε σήμερα πολιτισμό και τι πρόοδο; Η σημερινή εικόνα δεν πιστεύω ότι αντικατοπτρίζει μία ιδεατή κατάσταση. Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, να θεωρούμε ότι έχουμε προοδεύσει αρκετά, ώστε να βρισκόμαστε ανάμεσα στις 30 πιο προηγμένες χώρες το κόσμου. Καθημερινά συναντούμε προβλήματα στην παιδεία, την υγεία, τη δημόσια διοίκηση. Επομένως, αυτό που πρέπει να γίνεται είναι μία συνεχής προσπάθεια και όχι να επαινούμαστε κάθε λίγο για το τι υπάρχει αυτή τη στιγμή.

Θα ήθελα να θίξω το ζήτημα της «Βουλής των Εφήβων». Δεν έχω καταλήξει ακόμη στο κατά πόσο είναι ένα δείγμα φιλονεισμού, ένα δείγμα με το οποίο επευφημούμε τους νέους ή κατά πόσο είναι ένας ουσιαστικός θεσμός, ο οποίος βοηθά όλους τους νέους να αναπτύξουμε τις απόψεις μας. Με ποια λογική το λέω αυτό; Εκτιμώ ότι αυτές οι απόψεις μεθαύριο θα έχουν ξεχαστεί. Δεν πρόκειται να περάσουν σε ένα άλλο επίπεδο, δεν πρόκειται να ειπωθούν κάπου αλλού.

Παίρνοντας αφορμή από αυτό, θα ήθελα να μιλήσω για την παιδεία, γενικότερα. Μέχρι τώρα έχουμε μιλήσει συγκεκριμένα, για παράγοντες της εκπαίδευσης, που αφορούν συγκεκριμένα σχολεία, υποδομές, άθληση, αλλά δεν έχουμε μιλήσει για την παιδεία, ουσιαστικά. Αυτό που στην Ελλάδα δυσχεραίνει τις συνθήκες και μας κρατά δέσμιους στην τελευταία βαθμίδα, είναι το γεγονός ότι δεν έχουμε την ορθή παιδεία.

Ξεκινά από πολύ παλιά αυτό το ζήτημα και, φυσικά, καταλήγει και στην εκπαίδευση. Αυτό που θέλω να πω, λοιπόν, είναι ότι όσα ζητήματα έχουν τεθεί σήμερα είναι σημαντικά. Αλλά, όταν μιλάμε για την Παιδεία, είναι έννοια πρωταρχικής σημασίας και όχι έννοια «στενής» σημασίας.

Καταρχάς, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω και πιστεύω ότι οι περισσότεροι συμφωνούν σε αυτό ότι η Παιδεία δεν μπορεί να αποτυπωθεί σε μερικά βιβλία. Το εκπαιδευτικό σύστημα, καθημερινά, είναι ασθμαίνον και προσπαθεί να ολοκληρώσει το εκπαιδευτικό πρόγραμμα. Αλλά, σε καμιά περίπτωση, δεν προσπαθεί να φτιάξει πολίτες ορθά εκπαιδευμένους. Πολίτες, οι οποίοι αύριο, όταν τελειώσουν το σχολείο είναι ικανοί να αντιμετωπίσουν τις καταστάσεις, όχι ως άβουλα όντα, αλλά να ασκήσουν κριτική και να ορθώσουν το ανάστημά τους, ουσιαστικά, σε όσους προσπαθούν να τους υποτάξουν.

Η Παιδεία, λοιπόν, αφορά τους πάντες και φορέας της, πάνω απ' όλα, πρέπει να είναι η πολιτεία και το ίδιο το σχολείο. Αντί αυτού, καθημερινά, βλέπουμε μια πολιτεία, η οποία συνεχώς αποδυναμώνεται. Δεν βλέπουμε μια πολιτεία που να δίνει το ορθό παράδειγμα, να αποτελεί λαμπρό «φανάρι» για όλους μας. Μια πολιτεία, η οποία συνεχώς καταρρακώνεται και αυτό το διαπιστώνουμε με καθημερινά γεγονότα.

Από την άλλη, το σχολείο δεν φροντίζει να δημιουργήσει ανθρώπους, πρώτα και κύρια, ηθικούς που είναι ικανοί να αντεπεξέλθουν στις καταστάσεις, ανθρώπους που εκτιμούν τη γνώση, μία γνώση επί της ουσίας και όχι τη γνώση απλώς για να περάσουν στο πανεπιστήμιο. Πρώτος και κύριος ρόλος του σχολείου έπρεπε να είναι, όχι να μαθαίνουν στα παιδιά κάποια πράγματα, τα περισσότερα από τα οποία, κατά τη συνέχεια της ζωής τους, ξεχνιούνται, διότι, εφόσον δεν επαναλαμβάνονται δεν μπορούν να αποτυπωθούν μια ζωή στη μνήμη τους. Πρέπει να τους μάθει, πρώτα και κύρια, να σκέφτονται, να αγαπούν τη γνώση. Το τεράστιο κόστος της σκέψης είναι ένα μεγάλο ζήτημα και όλοι το γνωρίζουμε κι εγώ που μιλάω αυτή τη στιγμή. Το ζήτημα είναι κατά πόσο αυτά που λέω είναι ορθά, δομημένα και προέρχονται από μια διαδικασία ουσιαστική σκέψης και προσπάθειας να εξαχθούν κάποια συμπεράσματα για τη σημερινή κατάσταση.

Συνεχίζοντας λοιπόν, πρέπει να δημιουργούμε μέσα από το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα, ανθρώπους ορθά εκπαιδευμένους και ηθικούς. Ανθρώπους που σκέφτονται με βάση το κοινωνικό καλό και όχι ενάντια του. Πιστεύω, ότι, επί της ουσίας, ο μοναδικός λόγος που βρισκόμαστε εδώ σήμερα είναι ότι πρέπει να υπάρξει μια αλλαγή στο εκπαιδευτικό σύστημα. Η αλλαγή αυτή απαιτεί χρόνια και αυτή η αλλαγή δεν έχει υπάρξει. Εάν δεν αποφασίσουμε από τα θεμέλια της ίδιας της κοινωνίας ότι θέλουμε να αλλάξουμε τη νοοτροπία ως Έλληνες, όχι ως «νεοέλληνες», δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα, διότι βρισκόμαστε όλοι πάνω στο βάθρο της ματαιοδοξίας μας και θέλουμε να υποβιβάζουμε τους συμπολίτες μας.

Η Ελλάδα έχει τις καταβολές να αναπτυχθεί, να πάει μπροστά, πολύ περισσότερο απ' ό,τι βρίσκεται αυτή τη στιγμή. Το ζήτημα είναι, καταρχάς, ότι οι Έλληνες είναι ένας λαός τεμπέλης και είναι σίγουρο αυτό. Από την άλλη, επειδή ο καθένας είναι τεμπέλης, μπορούμε να τους πιέσουμε να αποδώσουν. Αυτό έχει αποδειχθεί μέσα από την Ιστορία, όπως για παράδειγμα, επί τουρκοκρατίας όταν θέλησαν, με τις κατάλληλες συνθήκες, μπόρεσαν και έδιωξαν τους Τούρκους και άρχισε η σύσταση του Ελληνικού Κράτους. Αντίστοιχα λοιπόν, εάν

βρεθεί ένα όραμα, στο οποίο όλοι θα πιστέψουμε, μπορούμε και έχουμε τις δυνατότητες να αναπτυχθούμε ως κράτος και όχι να ισχυριζόμαστε ότι είμαστε ανάμεσα στα 30 προοδευμένα κράτη του κόσμου, όταν τα σχολεία μας δεν έχουν βασικές υποδομές, όταν οι καθηγητές μας - που εκτελούν κοινωνικό λειτουργήμα – αντί να μας μαθαίνουν Μαθηματικά, Ιστορία κ.λπ., θα έπρεπε να μας μαθαίνουν να αγαπάμε τη γνώση, να αγαπάμε τη χώρα μας και να είμαστε άνθρωποι ηθικοί, κοιτούν πώς θα καλύψουν το ατομικό τους συμφέρον. Αυτός είναι ο λόγος που πάμε πίσω σε χώρα.

Πιστεύω, ότι το πρόβλημα στην ελληνική κοινωνία είναι, κατά βάση, πολιτικό. Από εκεί πρέπει να ξεκινήσει και να καταλήξει. Στην εκπαίδευση. Ορμώμενος από αυτό, καταλήγω στο ότι το σχολείο θα πρέπει πρώτα να διαμορφώνει πολίτες ικανούς που βρίσκονται στο προσκήνιο και όχι άβουλα όντα που, κάθε φορά, κοιτάζουν πώς θα καλύψουν τις προσωπικές τους ανάγκες, επίπλαστες τις περισσότερες φορές, που ξεπερνούν τις βασικές. Με την ορθή εκπαίδευση, η οποία θα πρέπει να ξεκινά από την Παιδεία, θα μπορέσει η χώρα μας να διαμορφώσει πραγματικούς πολίτες του αύριο και γι' αυτό βρισκόμαστε εμείς εδώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ολοκληρώθηκαν οι πρωτομιλίες και σε αυτό το σημείο, ολοκληρώθηκε το πρώτο κομμάτι της συνεδρίασης. Θα κάνουμε ένα διάλειμμα 20 λεπτών.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Δημητριάδου από τη Β' Αθηνών.

ΜΑΡΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ (Β' Αθηνών): Θα μιλήσω για δύο θέματα. Το πρώτο αφορά στον προσανατολισμό του σχολείου σε περισσότερο ελληνοκεντρικές αξίες και την απόδοση μεγαλύτερου βάρους στην εκμάθηση των αρχαίων και νέων ελληνικών, για τη διασφάλιση της εθνικής ταυτότητας. Μιλάμε άπταιστα διάφορες ξένες γλώσσες, αλλά δεν μπορούμε να μιλήσουμε ελληνικά. Νομίζω ότι τα μαθήματα της Έκθεσης και των Ελληνικών πρέπει να αναδιοργανωθούν ούτως ώστε να γίνουν πιο ενδιαφέροντα για τα παιδιά και να συνειδητοποιήσουμε τον πλούτο της αρχαίας, αλλά και της νέας ελληνικής γλώσσας. Πρέπει να μάθουμε τον πολιτισμό μας, την ιστορία μας τα οποία δεν γνωρίζουμε καλά.

Το δεύτερο αφορά στον έλεγχο των καθηγητών, ο οποίος δεν γίνεται καλά. Στο σχολείο υπάρχουν καθηγητές οι οποίες είναι μεγάλης ηλικίας, βαριούνται να κάνουν μάθημα, μεταφέρουν τα προβλήματα της οικογένειάς τους στο σχολείο και εμείς είμαστε τα θύματα των προβλημάτων τους. Νομίζω ότι πρέπει να δημιουργηθούν επιτροπές που να κάνουν συχνά

ελέγχους στα σχολεία και να επιβάλλουν κυρώσεις σε όσους δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που επιβάλλεται να έχει ένας καθηγητής, ως παιδαγωγός, ως άνθρωπος και ως επιστήμονας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Πύρρος Κίτο από την Α΄ Αθηνών.

ΠΥΡΡΟΣ ΚΙΤΟ (Α΄ Αθηνών): Αυτά που θέλω να πω στη δευτερολογία μου θα ταίριαζαν περισσότερο, νωρίτερα, όταν στην Αίθουσα ήταν ο κ. Σιούφας και ο κ. Μπαμπινιώτης. Ένας από τους λόγους που χάρηκα, όταν έμαθα ότι θα έρθω στη Βουλή, ήταν το γεγονός ότι θα μπορέσω να συνδιαλλαγώ με αυτούς που έχουν τη μοίρα του τόπου στα χέρια τους. Το παράπονό μου απ' αυτούς, που ο λόγος τους μετράει, Βουλευτές και πολιτικούς, στον τομέα της μόρφωσης είναι ότι δεν βλέπω κάποια ουσιαστική στήριξη. Για παράδειγμα, οι καταλήψεις και οι πορείες είναι γεγονότα με πολύ μεγάλη σημασία. Οι μαθητές προβάλλαμε τα αιτήματά μας, τα οποία, όμως, δεν αναδείχθηκαν και δεν υποστηρίχθηκαν. Στα Μ.Μ.Ε. και ιδιαίτερα στην τηλεόραση, της οποίας η επιρροή στον κόσμο γνωρίζουμε πόσο μεγάλη είναι, βλέπουμε πολιτικούς απ' όλα τα κόμματα να μην ασχολούνται με τα αιτήματα των μαθητών, αλλά να ψάχνουν για μια ψήφο. Μας έχουν παραμερίσει. Όλοι λένε ότι υπάρχουν προβλήματα στην εκπαίδευση, αλλά δεν κάνουν τίποτα. Υπάρχει έλλειψη στήριξης.

Οι τηλεοπτικοί σταθμοί αντιμετωπίζουν τους μαθητές με εμπάθεια. Σας αναφέρω μια εμπειρία που είχα από τις καταλήψεις. Το σχολείο μου ήταν ένα απ' αυτά που έκαναν ουσιαστική κατάληψη. Ήρθαν από ένα πολύ γνωστό τηλεοπτικό σταθμό και ενώ εμείς ήμασταν με τα πανώ μας, με τα αιτήματά μας, έτοιμοι να μιλήσουμε, μας ζήτησαν να φέρουμε το τάβλι για να παίξουμε μπροστά στις κάμερες!

Θέλω να ζητήσω από εσάς μεγαλύτερη στήριξη. Κατά την άποψή μου, δεν έχει δοθεί από την πολιτεία η ανάλογη σημασία στη «Βουλή των Εφήβων». Απ' ό,τι ξέρω θα την δείξει το κανάλι της Βουλής και η ET1. Κάτι είναι και αυτό. Δεν είδα, όμως, μεγάλη προσέλευση Βουλευτών. Δίκιο δεν έχω;

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Σε διακόπτω για να σου πω ότι υπάρχει μια συγκεκριμένη διαδικασία που ακολουθείται. Στις Επιτροπές, η διαδικασία προβλέπει ότι υπάρχει ένας Πρόεδρος που διευθύνει τη συζήτηση. Αύριο που θα γίνει η συζήτηση στην Ολομέλεια, οι Βουλευτές θα παρακολουθούν τις εργασίες από τα θεωρεία. Ακόμα και αν ήθελαν οι 300 Βουλευτές να έρθουν να παρακολουθήσουν τις εργασίες της

Επιτροπής, αυτό δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό. Ο Κανονισμός προβλέπει την παρουσία και την παρακολούθηση της συζήτησης στην Ολομέλεια και μάλιστα από τα θεωρεία, έτσι ώστε εσείς να είσαστε απερίσπαστοι στο έργο που έχετε έρθει να κάνετε.

Επίσης, να σας πω ότι υπήρξε πολύ μεγάλο ενδιαφέρον των συναδέλφων από όλα τα κόμματα, για να είναι στη θέση της κυρίας Κόλλια και τη δική μου. Όπως αντιλαμβάνεσθε, δεν γινόταν, πρακτικά, να αλλάξει η Προεδρία, ανά τέταρτο.

ΠΥΡΡΟΣ ΚΙΤΟ (Α΄ Αθηνών): Δεν αναφέρομαι στη συγκεκριμένη συνεδρίαση. Χθες είδα έξι πολιτικούς που ήρθαν στη δεξίωση και μίλησαν μαζί μας. Οι Βουλευτές είναι 300 δεν είναι 6.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Υπάρχουν διάφορα προβλήματα και προβληματισμοί γι' αυτό το θέμα, της ανταπόκρισης κάποιων συναδέλφων. Θα ήθελα, όμως, να σας ενημερώσω ότι οι Βουλευτές οφείλουν να πηγαίνουν στις περιφέρειές τους για τις εκεί υποχρεώσεις τους και αυτό δεν μπορεί, παρά να συμβαίνει στο τέλος κάθε εβδομάδος, δηλ. Παρασκευή, Σαββάτο, Κυριακή, όπου δεν υπάρχουν εργασίες στο Κοινοβούλιο.

ΠΥΡΡΟΣ ΚΙΤΟ (Α΄ Αθηνών): Θα ήθελα να πω ότι και η «Βουλή των Εφήβων» είναι κάτι εξαιρετικά σημαντικό και συμβαίνει μια φορά το χρόνο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα ήθελα να μας πείτε, επειδή συμμετέχω πολλά χρόνια στη διαδικασία αυτή, τι προτείνετε. Πιστεύω ότι και ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Σιούφας και οι κύριοι της Επιτροπής της «Βουλής των Εφήβων» θα ήθελαν να το ακούσουν.

ΠΥΡΡΟΣ ΚΙΤΟ (Α΄ Αθηνών): Πρώτον, πρέπει να υπάρξει μεγαλύτερη προβολή. Τα προηγούμενα χρόνια δεν είδα κάποια προβολή, ενώ οι απόψεις που λέμε, εδώ, είναι πάρα πολύ σημαντικές και θίγουμε παρά πολύ σημαντικά ζητήματα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αυτά καταγράφονται στα πρακτικά. Υπάρχουν, δε, τα πρακτικά όλων των προηγούμενων ετών, που έχουν δημοσιευθεί σε βιβλίο, μοιράζονται σε όλους τους Βουλευτές, σε Ιδρύματα, στα Σχολεία, δηλαδή, δεν μένουμε μόνο σε αυτή τη συζήτηση. Υπάρχουν, επίσης video και cds. Εγώ, τουλάχιστον, στο γραφείο μου έχω κάθε χρόνο, πλήρη φάκελο, με τις εργασίες της «Βουλής των Εφήβων».

Ίσως και οι Διευθύνσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, σε κάθε τόπο, θα μπορούσαν μετά να διοργανώσουν μια συγκέντρωση των παιδιών προς ενημέρωσή τους. Το θέμα, όμως, είναι πόσο αυτό ενδιαφέρει τη νεολαία μας. Να μη ρίχνετε τα βάρη μόνο στους μεγάλους, από τους οποίους ξεκινάει η όλη κατάσταση, αλλά και εσείς, ως νεολαία, έχετε ένα μικρό κομμάτι ευθύνης να μεταφέρετε στους συμμαθητές σας την εμπειρία σας.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Αρκούδης – Βαφέας από το Σουδάν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΚΟΥΔΗΣ – ΒΑΦΕΑΣ (Σουδάν): Θα ήθελα να πω ότι θα μπορούσε να υπάρχει περισσότερη προβολή του όλου θέματος. Πιστεύω ότι ελάχιστοι, αυτή τη στιγμή, στην Ελλάδα γνωρίζουν ότι γίνεται η «Βουλή των Εφήβων».

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα ήθελα να σας ρωτήσω, πώς βιώνετε, εκεί, την Ελλάδα μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΚΟΥΔΗΣ – ΒΑΦΕΑΣ (Σουδάν): Υπάρχει η τηλεόραση που ενημερωνόμαστε και υπάρχει μια επικοινωνία. Δεν ασχολούμαστε με πολιτικά ούτε η νεολαία έχει κάποια ιδιαίτερη σχέση με το Πατριαρχείο. Ζούμε, όπως ζουν και όλα τα παιδιά στην Ελλάδα, απλά, έχουμε και το αιγυπτιακό στοιχείο επιπλέον.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Μιλάτε ελληνικά μεταξύ σας και στις οικογένειές σας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΚΟΥΔΗΣ – ΒΑΦΕΑΣ (Σουδάν): Στο σχολείο μιλάμε περισσότερο ελληνικά. Επειδή, όμως, τυγχάνει στο μεγαλύτερο ποσοστό των παιδιών, περίπου 85%, να μην είναι οι γονείς τους αμιγείς, δηλαδή, είναι ο πατέρας από την Αίγυπτο και η μητέρα από την Ελλάδα ή και αντίστροφα, σε αυτή την περίπτωση, μιλάνε αραβικά στο σπίτι, οπότε πολλά παιδιά παρουσιάζουν προβλήματα σε ό,τι αφορά στη γλώσσα. Γι' αυτό, όταν έρχονται στην Ελλάδα να δώσουν εξετάσεις με τους ομογενείς έχουν πρόβλημα στην έκθεση.

Επίσης, υπάρχουν πολιτιστικοί σύλλογοι και διοργανώνονται από το Μορφωτικό Ακόλουθο της Πρεσβείας διάφορες προβολές ταινιών από Ελλάδα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Χαρίλαος Γκέρτσος από τα Τρίκαλα.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΓΚΕΡΤΣΟΣ (Νομός Τρικάλων): Μου φάνηκε παράξενο, όταν ήρθε ο κ. Σιούφας, που προσπάθησε να δώσει δικαιολογίες για την κατάσταση που βρίσκεται η χώρα μας. Είπε ότι έχουμε περάσει πολύ δύσκολες καταστάσεις και πολύ δύσκολους καιρούς.

Διαφωνώ απόλυτα. Έχουν δοθεί τεράστια δάνεια στην Ελλάδα, κατά καιρούς, τα οποία έχουν καταχραστεί συγκεκριμένα άτομα, τα οποία, αυτή τη στιγμή, μπορεί να είναι και στη Βουλή και ακόμη διευθύνουν τον κόσμο μας.

Θα ήθελα την άποψή σας γι' αυτό.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έχει βάση η παρατήρησή σας. Θα μπορούσα και εγώ να πω πάρα πολλά, αλλά δεν είναι ο ρόλος μου αυτός. Οπωσδήποτε, όμως, ως πολιτικός και ως πολίτης, έχω άποψη για το θέμα. Δεν μπορώ, όμως, να τοποθετηθώ πολιτικά, γιατί αυτή τη στιγμή είμαι υπερκομματική Πρόεδρος και δεν πρέπει να κάνω πολιτική συζήτηση, σήμερα.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Δημήτριος Κιούσης από τη Μ. Βρετανία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΙΟΥΣΗΣ (Μ. Βρετανία): Όσον αφορά στο ζήτημα της διαφθοράς πιστεύω ότι είναι και ο κύριος αίτιος για όσα γίνονται στην παιδεία σήμερα. Η διαφθορά δεν περιορίζεται μόνο στα μάρμαρα ενός κοινοβουλίου ή στους τοίχους ενός υπουργείου. Η διαφθορά στην Ελλάδα είναι κοινωνική, είναι το θέμα της συνείδησης. Ο Έλληνας πιστεύει, όχι λόγω φύσεως, επειδή γεννήθηκε έτσι -δεν το λέω θέλοντας να θίξω τον ελληνικό λαό, του οποίου είμαι μέλος- απλά ανατράφηκε με το αίσθημα του ότι, ίσως αν αρπάξει λίγο από τον άλλο, ίσως αν βλάψει το γείτονά του, θα μπορεί να αναπτυχθεί καλύτερα. Υπάρχει, μάλιστα, μια ιστορία που λέει «Ο Θεός κάποτε πήγε σε έναν άνθρωπο. Ο άνθρωπος αυτός είχε ένα γείτονα, ο οποίος είχε ένα γάιδαρο. Ο Θεός ρώτησε τον άνθρωπο γιατί είναι θλιμμένος, τι επιθυμεί και αν θέλει και αυτός ένα γάιδαρο. Ο άνθρωπος απαντά τότε στον Θεό, «όχι, αλλά επιθυμώ να πεθάνει ο γάιδαρος του γείτονα». Πιστεύω ότι αυτή η ιστορία συνοψίζει την όλη κατάσταση.

Η κατάσταση δεν είναι απλή, η διαφθορά είναι κάτι πολύ σημαντικό και, αν δεν παταχθεί, δεν μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά ο κρατικός μηχανισμός, πράγμα που δεν αφορά μόνο την παιδεία, αφορά τα πάντα, διοίκηση επαρχιών, στρατιωτική διοίκηση, υγεία, οικονομία. Τα έσοδα της Ελλάδας είναι πενιχρά, όπως ισχυρίζεται το Κοινοβούλιο και, ενδεχομένως, να έχει δίκιο, δεν είμαστε πλούσια χώρα, δεν υπάρχουν πλουτοπαραγωγικές πηγές, είμαστε ορεινοί, με λίγο πληθυσμό και έχουμε πληγεί από συνεχείς πολέμους και καταστροφές. Παρόλα αυτά, δεν βλέπω να γίνεται κάποια προσπάθεια ανοικοδόμησης, ακούμε αυτές τις δικαιολογίες από την εποχή της ανεξαρτησίας. Η πρώτη ελληνική κυβέρνηση είχε πει ακριβώς

τα ίδια στον ελληνικό λαό: «είμαστε μια μικρή ορεινή χώρα, είμαστε φτωχοί και λίγοι». Μα, αν οι ορεινές χώρες ήταν οι δυστυχισμένες χώρες, τότε η Ελβετία, που περιστοιχίζεται από τις Άλπεις και δεν έχει ούτε μία πεδιάδα, θα έπρεπε να ήταν η πιο δυστυχισμένη απ' όλες.

Πέραν τούτων, με λύπη μου, θα ήθελα να προσθέσω ότι στην Ελλάδα, που είναι η μοναδική χώρα, η οποία έχει τόσο μεγάλη κοινοβουλευτική παράδοση – αναφέρομαι πάντα στην περιοχή της ανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων, διότι δεν μπορεί να υπάρξει σύγκριση με τη δυτική Ευρώπη αυτήν τη στιγμή – υπάρχει τόσο μεγάλος αριθμός καταχραστών και, γενικότερα, κατάχρησης στο δημόσιο και κακοδιαχείρισης κονδυλίων, αλλά, παρά την κοινοβουλευτική παράδοση και τα όσα ισχυρίζεται η Κυβέρνηση – και η παρούσα και οι προηγούμενες και όλες – περί δημοκρατικών θεσμών, δεν υπάρχει κανένας έλεγχος. Ουσιαστικά, μας λένε ότι υπάρχει δημοκρατία και ότι η κυβέρνηση της Ελλάδας στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία. Για ποια λαϊκή κυριαρχία μιλάμε, όταν πληρώνουμε φόρους, οι οποίοι σπαταλούνται;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής, Ισμήνη Βαλμά από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας έχει το λόγο.

ΙΣΜΗΝΗ ΒΑΛΜΑ (Νομός Αιτωλοακαρνανίας): Κυρία Πρόεδρε, πήρα το λόγο και πιστεύω ότι δεν θα πρωτοτυπήσω, γιατί θέλω να εκφράσω ένα παράπονο, που με καταβάλλει τα έξι τελευταία χρόνια. Τελείωσα το Δημοτικό σχολείο στη Γερμανία και, ερχόμενη εδώ, αναγκάστηκα να υποστώ τρομερές αλλαγές, από την άποψη ότι ξεκίνησα αμέσως τα φροντιστήρια, χωρίς να ξέρω την ύπαρξή τους, χωρίς να ξέρω τη διαδικασία των πανελλαδικών εξετάσεων. Με στεναχωρεί το γεγονός και είναι κρίμα, γιατί στη Γερμανία μας θαύμαζαν, μας θεωρούσαν τους απόγονους των αρχαίων κλασικών. Πρέπει, λοιπόν, κάτι να κάνουμε, να οργανωθούμε και όχι μόνο σε επίπεδο εκπαίδευσης. Ακόμα και εμείς, που σήμερα μετέχουμε σ' αυτήν τη συνεδρίαση, θα πρέπει να κάνουμε κάτι, ώστε να φανεί η προσπάθειά μας, να ακουστούμε, γιατί, διαφορετικά, αποτελούμε μειοψηφία.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Αναστασία Κάτελα από το Νομό Αχαΐας έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΕΛΑ (Νομός Αχαΐας): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω στη συνάδελφο, Έφηβο Βουλευτή Μαρία Δημητριάδου, η οποία ζήτησε την εμβάθυνση στην αρχαία ελληνική γλώσσα. Απ' ό,τι γνωρίζω, υπάρχει μία προσπάθεια γι' αυτό το θέμα, με την

προσθήκη της αρχαίας ελληνικής γλώσσας στις τάξεις του δημοτικού σχολείου, με αποτέλεσμα την υπερφόρτωση του προγράμματος αυτών των παιδιών.

Ένα δεύτερο θέμα, που θα ήθελα να θίξω και δεν αναφέρεται στη Σύνοψη Κειμένων, είναι αυτό που παρουσιάζεται κάθε χρόνο, στην αρχή της σχολικής περιόδου, δηλαδή, η έλλειψη καθηγητών και, μάλιστα, πολλές φορές σε μαθήματα βαρύτητας. Όταν ρωτάμε, μας λένε: «ο δικός σας καθηγητής, που είναι εδώ, έχει πάρει μετάθεση και ακόμη δεν ξέρουμε αν την έχουν δεχθεί». Θέλω να προτείνω να λήγουν νωρίτερα οι διορίες για τις μεταθέσεις ή τις προσλήψεις, ώστε να έχουμε πιο έγκαιρα τους καθηγητές μας. Πολλές φορές έρχονται στις αρχές του Νοέμβρη και αυτό είναι πολύ δύσκολο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Είναι γνωστό το πρόβλημα, γίνεται προσπάθεια κάθε φορά και νομίζω ότι λαμβάνουμε μέτρα, ώστε να μην υπάρχουν κενά στην αρχή του σχολικού έτους, ιδιαίτερα στα μαθήματα της βαρύτητας, όπως αναφέρατε.

Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Κατσιγιάννη από το Νομό Αττικής έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ (Νομός Αττικής): Κυρία Πρόεδρε, θέλω να κάνω και εγώ ένα σχόλιο, όσον αφορά στην αρχαία ελληνική γλώσσα. Οι περισσότεροι από εμάς είμαστε στη Γ΄ Λυκείου, η εκπαίδευση στα σχολεία είναι τεχνοκρατική, δηλαδή, υπάρχουν κατευθύνσεις. Δεν είναι μόνο το ενδιαφέρον στα αρχαία ελληνικά – γιατί και εγώ είμαι της θεωρητικής κατεύθυνσης και έχω αποκλείσει σαν μαθήματα τα μαθηματικά, τη φυσική, τη χημεία, που, ουσιαστικά, είναι μαθήματα, που μπορούν να σε βοηθήσουν στο μέλλον σου – αλλά πρέπει να αλλάξει ο τρόπος διδασκαλίας στα μαθήματα, τα παιδιά να μην απομακρύνονται από αυτά, δηλαδή, να μη διαχωρίζονται σε κατευθύνσεις, θετικές ή θεωρητικές. Π.χ., κάποιος που θέλει να ακολουθήσει θεωρητικές επιστήμες, πρέπει να μάθει τα αρχαία, την έκθεση, που μαθαίνουν όλοι και να αποκλείσει τα άλλα μαθήματα, τα οποία μπορεί να χρειαστούν στη ζωή του, γιατί, αν δεν γνωρίζει μαθηματικά, πώς θα έχει λογική, πώς θα χειριστεί την έκθεση, ανάλυση, σύνθεση ή συμπέρασμα;

Αυτό που εμένα με απογοητεύει είναι ότι τα παιδιά του εξωτερικού δίνουν τόση σημασία στην ιστορία τη δική μας και εμείς, που είμαστε Έλληνες πολίτες, δεν ξέρουμε την ιστορία μας. Το σχολείο πώς θα προετοιμάζει, για να βγούμε στην κοινωνία, να είμαστε άνθρωποι θετικά στρατευμένοι, που σημαίνει αποσύνδεση από τα προσωπικά οφέλη και υπερβατικότητα,

δηλαδή, να έχουμε γνώσεις, να μπορούμε να αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα που θα ανακύψουν; Πιστεύω ότι το σχολείο δεν δημιουργεί ανθρώπους που θα μπορούν να αναπτύξουν το κριτικό τους πνεύμα, προσωπικότητες ισχυρές, που θα μπορούν να κρίνουν τα γεγονότα, που συμβαίνουν γύρω τους, απλά όλοι επαναπαυόμαστε σε μία κατάσταση, λέμε: «Εντάξει, εγώ θα αλλάξω τον κόσμο;».

Πιστεύω ότι εμείς βρισκόμαστε σήμερα εδώ γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, έχουμε σαν όνειρο να αλλάξουμε τον κόσμο, αλλά αυτός ο κόσμος νομίζω ότι μπορεί να αλλάξει μόνο αν αλλάξει η νοοτροπία του τόπου μας και η νοοτροπία μπορεί να αλλάξει από την παιδεία. Παρόλο που υπάρχουν τόσες επιτροπές, οι οποίες αφορούν στα κοινωνικά θέματα, στο περιβάλλον, στα ναρκωτικά, στη βία και την εγκληματικότητα, στον αθλητισμό, όπως προηγούμενα αναπτύξαμε, υπάρχουν πολλά προβλήματα, τα οποία θεωρώ ότι έχουν κοινό παρανομαστή την παιδεία. Αν μάθει το μικρό παιδί από το δημοτικό σχολείο ότι, αν καταστρέψει το περιβάλλον, καταστρέφει την ίδια του τη ζωή ή αν κάνει χρήση ουσιών, όπως τα ναρκωτικά, τότε δεν υπάρχει μέλλον. Αν μάθει ότι πρέπει να αγαπά το συνάνθρωπό του περισσότερο και να ενδιαφέρεται γι' αυτόν, τότε δεν θα υπάρχει διαφθορά, όπως αναφέραμε προηγούμενα.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι πρέπει να δώσουμε βάση στην παιδεία, πρέπει αυτή να είναι η προτεραιότητα η δική μας και των πολιτικών. Παρακολουθούμε στα Μ.Μ.Ε. τους τσακωμούς, που γίνονται για τη διαφθορά και για άλλα θέματα. Πρέπει, λοιπόν, οι πολιτικοί να είναι πρότυπα για εμάς, να βλέπουμε σε αυτούς τα όνειρά μας, να είναι μία κινητήρια δύναμη που θα ωθήσει τους νέους και να μην είναι αδιάφοροι προς εμάς τους νέους. Πρέπει να αγωνιστούμε για το μέλλον μας, γιατί, αν δεν αγωνιστούμε εμείς, τότε ποιος θα το κάνει;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Απλά, στην Ελλάδα όλοι έχουμε τη νοοτροπία να τα περιμένουμε όλα από τους άλλους, τη νοοτροπία να τα περιμένουμε όλα από το κράτος. Δεν θα ξεχάσω ένα ταξίδι μου στη Γερμανία, που πήγα ως εκπρόσωπος του Ελληνικού Κοινοβουλίου, σε περίοδο χειμώνα, με πολλά χιόνια, όπου μου έκανε μεγάλη εντύπωση πως ο κάθε νοικοκύρης έβγαινε και καθάριζε τα χιόνια έξω από το σπίτι του. Επίσης, είναι αξιοσημείωτο, όταν βλέπω, κατά τους θερινούς μήνες, τους συμπατριώτες μας, οι οποίοι επισκέπτονται την πατρίδα, να είναι τόσο συνεπείς προς τους

νόμους και τις αρχές. Γι' αυτό, επαναλαμβάνω, ότι δεν πρέπει να τα περιμένουμε όλα από το κράτος.

Όλα αυτά ναι, αλλά να κάνουμε και εμείς κάτι. Οπωσδήποτε και η οικογένεια είναι βασικό κομμάτι κοινωνικής συμπεριφοράς και όχι μόνο η παιδεία. Εσείς οι νέοι που έχετε την εύκολη πρόσβαση στο διαδίκτυο και στο βιβλίο, όπως και όλοι μας, μπορούμε να κάνουμε το καλύτερο, εάν αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του, μεγαλύτερες ή μικρότερες. Για να γίνει αυτή η κοινωνία καλύτερη – όχι μόνο να τη διορθώσει το εκπαιδευτικό σύστημα, άλλωστε είναι βασικός παράγοντας αυτού του θέματος - εξαρτάται και από την προσπάθεια του καθενός.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χαρίλαος Γκέρτσος από το Νομό Τρικάλων.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΓΚΕΡΤΣΟΣ (Νομός Τρικάλων): Με παραξένεψε πολύ ότι πολλά παιδιά μίλησαν, αλλά κανείς δεν μίλησε για τα αίτια που έγιναν πέρυσι στα εκπαιδευτικά συλλαλητήρια από τα Σώματα Ασφαλείας και είχε «φρίξει» όλη η Ελλάδα. Βλέπαμε ποιοι έκαναν τα επεισόδια, φορώντας κουκούλες, κρατώντας καδρόνια και μολότοφ τις οποίες έριχναν στα Σώματα Ασφαλείας. Όμως, οι αστυνομικοί ξεσπούσαν σε μικρά κορίτσια. Βλέπαμε περιπτώσεις, που 20 άτομα σωματώδη κτυπούσαν μικρές κοπέλες και τραβούσαν τους φοιτητές μέσα από την πορεία, χωρίς αυτοί να φταίνε.

Θέλω να καταγγείλω τα ΜΜΕ που δείχνουν μόνο τις πορείες που γίνονται επεισόδια και όχι τις ειρηνικές, διότι αυτές δεν πουλάνε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση, εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών και των δευτερομιλητών. Προχωρούμε στη διαδικασία των ψηφοφοριών.

Πριν σας εξηγήσω τι θα κάνουμε, θα περιαχθεί η μικρή ψηφοδόχος, στην οποία θα γράψετε το όνομά σας μόνο οι κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές από την Ελλάδα. Θα κληρωθούν δύο. Εκτός από την Εισηγήτριά μας και από τα παιδιά της διασποράς και της Κύπρου, όσοι θέλετε να μιλήσετε αύριο, θα εγγραφείτε και θα γίνει μια κλήρωση μπροστά σας μετά, ώστε να ξέρετε ποιοι δύο από εσάς θα μιλήσουν στην Ολομέλεια.

Για το θέμα των ψηφοφοριών, έχετε όλοι τη Σύνθεση των Κειμένων και θα σηκώνετε το χέρι όσοι συμφωνείτε επί της αρχής, δηλαδή, για όλο το κείμενο που έχει να κάνει με την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, από τη σελίδα 5 έως τη σελίδα 9. Ό,τι ήταν να αναπτύξετε, το αναπτύξατε ήδη. Η Επιτροπή Μορφωτικών βάσει της θεματολογίας των

εργασιών, που έχετε, έχει κριθεί από την Επιτροπή της «Βουλής των Εφήβων». Έχουν καταγραφεί κάποια προβλήματα. Έχει γίνει κάποια ομαδοποίηση, η οποία έχει τυπωθεί και είναι στο συγκεκριμένο αυτό κείμενο.

Θα ήθελα, λοιπόν, να μου πείτε, αν συμφωνείτε επί της αρχής επί των συγκεντρωμένων προβλημάτων, δηλαδή για τα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος, για τον αθλητισμό στην εκπαίδευση, για την ανώτατη εκπαίδευση, για τον ελεύθερο χρόνο, για τον επαγγελματικό προσανατολισμό, για τη σχολική βία, για τα εκπαιδευτικά προβλήματα των Ελλήνων του εξωτερικού, για τα προβλήματα τοπικού ενδιαφέροντος, για την εξαφάνιση παραδοσιακών επαγγελμάτων και για τη «Βουλή των Εφήβων». Με ανάταση του χεριού σας, μετά από σχετική ερώτηση, θα δούμε πόσοι συμφωνείτε επί της αρχής και στη συνέχεια επί του καθενός κεφαλαίου - θέματος χωριστά.

Μετά από αυτή τη διαδικασία προέκυψε ότι η Σύνοψη Κειμένων έγινε δεκτή επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Στη συνέχεια, με την ίδια διαδικασία έγινε ψηφοφορία επί των κεφαλαίων – θεμάτων και προέκυψε:

Κεφάλαιο 1: «Τα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος» (δεκτό, κατά πλειοψηφία).

Κεφάλαιο 2: «Αθλητισμός – Ο αθλητισμός στην εκπαίδευση» (δεκτό, κατά πλειοψηφία).

Κεφάλαιο 3: «Η Ανώτατη Εκπαίδευση» (δεκτό, κατά πλειοψηφία).

Κεφάλαιο 4: «Ελεύθερος χρόνος» (δεκτό, κατά πλειοψηφία).

Κεφάλαιο 5: «Επαγγελματικός προσανατολισμός» (δεκτό, κατά πλειοψηφία).

Κεφάλαιο 6: «Σχολική βία» (δεκτό, κατά πλειοψηφία).

Κεφάλαιο 7: «Εκπαιδευτικά προβλήματα των Ελλήνων του εξωτερικού» (δεκτό, κατά πλειοψηφία).

Κεφάλαιο 8: «Προβλήματα τοπικού ενδιαφέροντος» (δεκτό, κατά πλειοψηφία).

Κεφάλαιο 9: «Η εξαφάνιση των παραδοσιακών επαγγελμάτων» (δεκτό, κατά πλειοψηφία).

Κεφάλαιο 10: «Η Βουλή των Εφήβων» (δεκτό, κατά πλειοψηφία).

Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία επί των επί μέρους θεμάτων και προτάσεων.

Στη συνέχεια, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων (Τμήμα Α΄) έγινε δεκτή και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ακολούθως, έγινε η διαδικασία της κλήρωσης για τους Έφηβους Βουλευτές που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια της Βουλής. Κληρώθηκαν οι: Μαρία Κατσιγιάννη (Νομός Αττικής) και Φωτεινή Ευαγγελίδου (Α΄ Θεσσαλονίκης).

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εγώ θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που συμμετείχατε. Το θεωρώ τιμή μου που και εγώ συμμετέχω, για πολλοστή φορά, στη «Βουλή των Εφήβων». Εύχομαι καλή συνέχεια, καλό διάβασμα, καλή τύχη στη ζωή σας. Ο Θεός να σας δίνει φώτιση και υγεία. Καλή επιτυχία στο πανεπιστήμιο και σε ό,τι αποφασίσετε να κάνετε, να το κάνετε γιατί το θέλετε εσείς, γιατί το αγαπάτε, για το καλό της πατρίδας μας.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Θα ήθελα να σας πω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ο Κένεντι είχε πει μια πολύ σωστή και σοφή κουβέντα «Μη ρωτάς τι μπορεί να κάνει η χώρα σου για σένα, ρωτά τι μπορείς να κάνεις εσύ για τη χώρα σου».

Το δεύτερο, που θέλω να σας πω, είναι ότι έχετε όλοι όνειρα και στα όνειρά σας, «παν μέτρον άχρηστον». Παλέψτε τα όσο μπορείτε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η συνεδρίαση. Σας εύχομαι καλή συνέχεια και να είστε καλά.

Τέλος και περί ώρα 11.50΄ λύθηκε η συνεδρίαση.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΕΡΡΩΝ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ΙΒ΄ ΣΥΝΟΔΟΣ 2006 - 2007

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Α΄ Τμήμα)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων» στα θέματα: «Τα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος, Αθλητισμός – Ο αθλητισμός στην εκπαίδευση, Η Ανώτατη Εκπαίδευση, Ελεύθερος Χρόνος, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Σχολική Βία, Εκπαιδευτικά Προβλήματα των Ελλήνων του εξωτερικού, Προβλήματα τοπικού ενδιαφέροντος, Η εξαφάνιση των παραδοσιακών επαγγελμάτων, Η «Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΒ' Σύνοδος 2006 – 2007

Προς την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων»

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων» συνήλθε στις 19 Ιανουαρίου 2008, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία της Βουλευτού Σερρών, κυρίας Μαρίας Κόλλια – Τσαρουχά και της Βουλευτού Α΄ Αθηνών, κυρίας Συλβάνας Ράππη, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αθανασιάδης Δημήτρης (Ν. Καβάλας), Ανδρικοπούλου Παναγιώτα (Ν. Ηλείας), Αντωνόπουλος Στέλιος (Α΄ Αθηνών), Αρβανιτάκης Μανούσος (Ν. Χανίων), Αρκούδης - Βαφέας Κωνσταντίνος (Σουδάν), Βακούλης Νέστορας (Α΄

Θεσσαλονίκης), Βαλλή Αλεξάνδρα-Καλλιόπη (Ν. Ζακύνθου), Βαλμά Ισμήνη (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Βενετσιάνος Γεώργιος (Β΄ Πειραιώς), Γιαζιτζής Θεοδόσης (Ν. Χανίων), Γιωτάκη Δέσποινα (Ν. Ιωαννίνων), Γκαρδιακού Κωνσταντίνα (Β΄ Αθηνών), Γκέρτσος Χαρίλαος (Ν. Τρικάλων), Γράδου Αμαλία (Ν. Άρτας), Δημητριάδου Μαρία (Β΄ Αθηνών), Δρούζας Χρήστος (Ν. Αργολίδος), Εμίν-Κεχαγιά Σαμέτ (Ν. Ξάνθης), Ευαγγελίδου Φωτεινή (Α΄ Θεσσαλονίκης), Ευαγόρου Κατερίνα (Κύπρος), Ζαχαροπούλου Αμαλία (Ν. Ηρακλείου), Θεοδωρίδης Κυριάκος (Ν. Σερρών), Καζολέα Νικολίνα (Β΄ Αθηνών), Καμπούρη Δήμητρα (Ν. Σερρών), Καραγιάννης Απόστολος (Ν. Μαγνησίας), Καραγιαννίδη Σαββούλα (Κύπρος), Κάτελα Αναστασία (Ν. Αχαΐας), Κατσάρα Ελένη (Ν. Φθιώτιδος), Κατσάρεβιτς Ντιάνα (Ν. Λασιθίου), Κατσιγιαννάκη Μαρία-Ανδρομάχη (Ν. Μαγνησίας), Κατσιγιάννη Μαρία (Ν. Αττικής), Κιούσης Αλέξανδρος (Β΄ Αθηνών), Κιούσης Δημήτριος (Μ. Βρετανία), Κίτο Πύρρος (Α΄ Αθηνών), Κολίρη Αθανασία (Α΄ Αθηνών), Κοντού Κατερίνα (Αυστραλία), Κορογιαννάκης Αλέξανδρος (Β΄ Αθηνών), Κοσμίδου Ζαφειρία (Ν. Πέλλης), Κουλούρη Αργυρώ (Β΄ Αθηνών), Κούπας - Αποστολίδης Παναγιώτης (Ν.Αττικής) και Κουτσοκώστα Μαρία (Ν. Πέλλης).

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, το λόγο έλαβαν η Εισηγήτρια - Έφηβος Βουλευτής Ανδρικοπούλου Παναγιώτα και οι Έφηβοι Βουλευτές: Κατσάρεβιτς Ντιάνα, Αθανασιάδης Δημήτρης, Γιαζιτζής Θεοδόσης, Αρβανιτάκης Μανούσος, Δρούζας Χρήστος, Καραγιάννης Απόστολος, Κάτελα Αναστασία, Κίτο Πύρρος, Ευαγόρου Κατερίνα, Κούπας - Αποστολίδης Παναγιώτης, Κουλούρη Αργυρώ, Αρκούδης - Βαφέας Κωνσταντίνος, Κατσιγιαννάκη Μαρία-Ανδρομάχη, Γράδου Αμαλία, Κατσάρα Ελένη, Κολίρη Αθανασία, Βαλλή Αλεξάνδρα-Καλλιόπη, Καμπούρη Δήμητρα, Κιούσης Δημήτριος, Βενετσιάνος Γεώργιος, Κορογιαννάκης Αλέξανδρος, Δημητριάδου Μαρία, Γκέρτσος Χαρίλαος, Βαλμά Ισμήνη και Κατσιγιάννη Μαρία.

Η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτα Ανδρικοπούλου (Νομός Ηλείας) είπε τα εξής:

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να πω ότι χαίρομαι ιδιαίτερα γι' αυτήν την ξεχωριστή ευκαιρία, που μου δόθηκε. Χάρη σε αυτήν, μπορώ να εκφράσω τη δυσαρέσκειά μου, όσον αφορά στα προβλήματα των νέων και του σχολείου, σήμερα. Θα ήθελα, λοιπόν, να αρχίσω, κάνοντας αναφορά στο δικό μου θέμα εργασίας, το οποίο ήταν το εκπαιδευτικό σύστημα, που είχε ως κύριο εκπρόσωπό του τους εκπαιδευτικούς, το μεγαλύτερο ποσοστό των οποίων διάλεξε αυτό

το επάγγελμα, χωρίς, όπως φαίνεται, να έχουν επίγνωση του τι σημαίνει να είσαι εκπαιδευτικός.

Από τη δική μας πλευρά, ο εκπαιδευτικός είναι ένας άνθρωπος, που διάλεξε αυτήν τη δουλειά, γιατί του αρέσει να συνεργάζεται με τα παιδιά, να τους περνάει κάποια μηνύματα ανθρωπιάς και κάποια σημαντικά ιδανικά και, παράλληλα, ένα ποσοστό της γνώσης του. Έχω γνωρίσει τέτοιους εκπαιδευτικούς και, ειλικρινά, νιώθω περήφανη, που υπήρξα μαθήτριά τους. Δυστυχώς, όμως, γνώρισα και εκπαιδευτικούς, που δεν είχαν ίχνος ανθρωπιάς και, ειλικρινά, αναρωτιέμαι με τί κριτήρια έγιναν αυτοί οι άνθρωποι εκπαιδευτικοί, όταν όχι μόνο δίνουν το κακό παράδειγμα, αλλά αντιμετωπίζουν τους μαθητές ως άτομα κατώτερης νοημοσύνης, χωρίς να δείχνουν σεβασμό ή τη στοιχειώδη ανθρωπιά, όταν και όπου χρειάζεται.

Γι' αυτό ζητάω ο εκπαιδευτικός, που έχει αποφασίσει να ασκήσει αυτό το επάγγελμα, να είναι άνθρωπος, παιδαγωγός και μετά εκπαιδευτικός. Άλλωστε, αν όλοι οι εκπαιδευτικοί έκαναν σωστά τη δουλειά τους και νοιάζονταν για τους μαθητές, τότε οι μαθητές δεν θα χρειαζόταν να καταφεύγουν σε φροντιστήρια ούτε στην πρόσθετη διδακτική στήριξη, που μας αναγκάζει να χάνουμε πολύ από τον ελεύθερο χρόνο μας ή και χρήματα, που πολλοί από εμάς δεν έχουν.

Γι' αυτό το πρόβλημα θα ήταν πολύ σημαντικό για τους νέους, αν οι εργασίες, που δίνονται για το σπίτι, γινόντουσαν στο σχολείο, έτσι, ώστε να έχουμε πραγματικά ελεύθερο χρόνο. Το να έχουμε ελεύθερο χρόνο, για εμάς τους νέους, είναι κάτι πολύτιμο, αρκεί, βέβαια, να τον χρησιμοποιούμε σωστά. Όταν λέω «σωστά», εννοώ χωρίς να χρησιμοποιούμε τη βία για διασκέδαση, χωρίς να κάνουμε χρήση ναρκωτικών ουσιών, χωρίς να καταστρέφουμε τη ζωή μας. Η βία στα σχολεία είναι γεγονός, όπως και το πώς ο κάθε νέος βιώνει την εφηβεία. Γι' αυτό το λόγο, αν στα σχολεία μπορούσαν να διοριστούν ψυχολόγοι ή απλά να επιμορφωθούν σχετικά οι καθηγητές, πιστεύω ότι το πρόβλημα της σχολικής βίας δεν θα είχε, πλέον, τέτοια μεγάλη διάσταση.

Μια άλλη πρόταση, που θα έδινε λύση σε αυτό το πρόβλημα, είναι να μην γίνεται παραγκωνισμός του αθλητισμού μέσα στο σχολείο, γιατί, όπως έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι «Νους υγιής εν σώματι υγιεί». Αντίθετα, θα έπρεπε να γίνεται γενικότερη παρακίνηση για στροφή της νεολαίας στον αθλητισμό και να δίνονται κίνητρα στους μαθητές για

ενασχόληση με αυτόν. Βέβαια, να γίνεται και η ανάλογη ενημέρωση, σχετικά με τα προβλήματα, τα μειονεκτήματα και, φυσικά, τα πλεονεκτήματα του αθλητισμού.

Επίσης, πρέπει να σημειωθεί ότι ένα πολύ σημαντικό μάθημα κινδυνεύει να εξαλειφθεί, το μάθημα του Σ.Ε.Π., το οποίο βοηθάει τους νέους να προσανατολιστούν επαγγελματικά και να βάλουν στόχους, προκειμένου να καταφέρουν στη ζωή τους να ασχοληθούν με το επάγγελμα που τους ενδιαφέρει. Για να επιτευχθεί αυτό, προτείνουμε να γίνει ουσιαστικοποίηση του μαθήματος του Σ.Ε.Π. και ακόμα, αν είναι εφικτό, να διοριστούν σύμβουλοι εργασίας στα σχολεία, οι οποίοι θα ενημερώνουν και θα δίνουν κίνητρα για σωστή επιλογή επαγγέλματος.

Ένα ακόμη από τα προβλήματα, που ανησυχούν τους νέους σήμερα, είναι η Ανώτατη Εκπαίδευση. Οι έφηβοι προβληματίστηκαν για την αναγκαιότητα και τον τρόπο λειτουργίας του πανεπιστημιακού ασύλου και την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Η πρόταση και η λύση αυτού του προβλήματος είναι πολύ σαφής. Να μην ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια, δηλαδή, να μην αναθεωρηθεί το άρθρο 16 του Συντάγματος. Αν δεν είναι δυνατόν αυτό, τουλάχιστον, να διατηρηθεί το πανεπιστημιακό άσυλο, αλλά να υπάρξουν αυστηρότερες ρυθμίσεις για την εφαρμογή του. Να γίνουν αλλαγές στα πανεπιστήμια, αλλά να διατηρηθεί ο δημόσιος χαρακτήρας τους. Κι αν ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια κάποτε, αυτό να γίνει υπό όρους.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στα μαθήματα γενικής παιδείας και, συγκεκριμένα, στο μάθημα της ιστορίας, που περνάει στα παιδιά λάθος απόδοση ιστορικών γεγονότων, γιατί δεν κρατάει μια ουδέτερη στάση και έτσι οι μαθητές δεν μπορούν να ασκήσουν τη δική τους κριτική, γιατί αναγκάζονται να κρατάνε εθνικιστική στάση απέναντι στα γεγονότα. Υπάρχουν πολύ όμορφα πράγματα στον κόσμο και ένα απ' αυτά είναι η ιδιαιτερότητα, με την οποία ένας έφηβος αντιλαμβάνεται τα ερεθίσματα από το περιβάλλον και αντιδρά σε αυτά, που είναι, πραγματικά, ξεχωριστή. Γι' αυτό, ας τον διαφυλάξουμε για μια καλύτερη κοινωνία.

Επίσης, οι ομιλητές Έφηβοι Βουλευτές διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Στη συνέχεια, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα:

Τα θέματα «Τα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος, Αθλητισμός – Ο αθλητισμός στην εκπαίδευση, Η Ανώτατη Εκπαίδευση, Ελεύθερος Χρόνος, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Σχολική Βία, Εκπαιδευτικά Προβλήματα των Ελλήνων του εξωτερικού, Προβλήματα τοπικού ενδιαφέροντος, Η «Βουλή των Εφήβων» έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

Το θέμα «Η εξαφάνιση των παραδοσιακών επαγγελμάτων» απερρίφθη, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων», κατά την εξέταση των θεμάτων «Τα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος, Αθλητισμός – Ο αθλητισμός στην εκπαίδευση, Η Ανώτατη Εκπαίδευση, Ελεύθερος Χρόνος, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Σχολική Βία, Εκπαιδευτικά Προβλήματα των Ελλήνων του εξωτερικού, Προβλήματα τοπικού ενδιαφέροντος, Η εξαφάνιση των παραδοσιακών επαγγελμάτων, Η «Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΒ' Σύνοδος 2006 – 2007, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις της Εισηγήτριας Παναγιώτας Ανδρικοπούλου, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνοψη Κειμένων, κατ' αρχήν, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία, και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων», όπως διαμορφώθηκε από την Επιτροπή, με τη διαγραφή του θέματος «Η εξαφάνιση των παραδοσιακών επαγγελμάτων».

Αθήνα, 2 Σεπτεμβρίου 2006

Αθήνα, 19 Ιανουαρίου 2008

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΕΡΡΩΝ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ